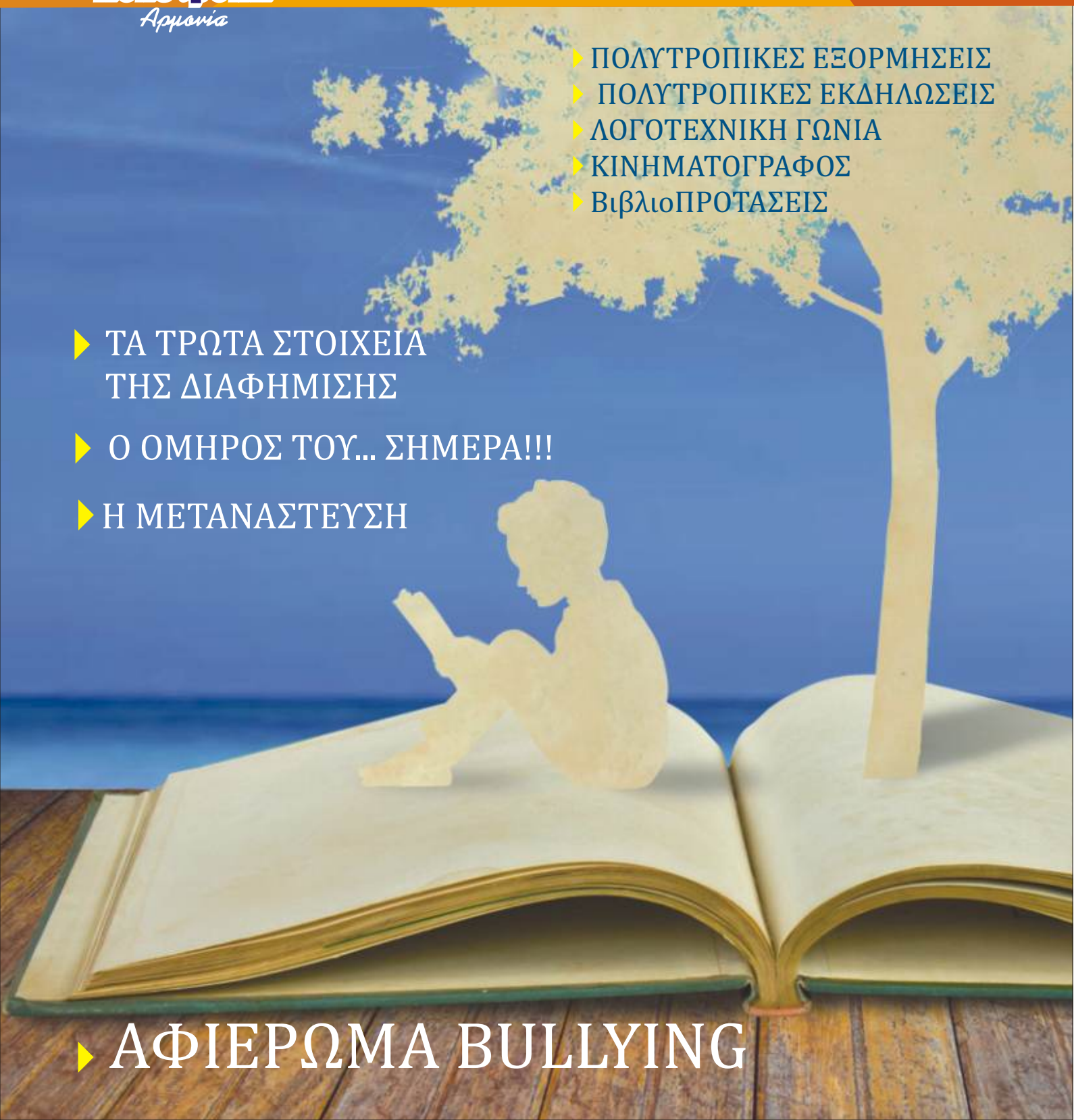

Το σχολείο μας

-
- ▶ ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ
 - ▶ ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
 - ▶ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ
 - ▶ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
 - ▶ ΒιβλιοΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
-
- ▶ ΤΑ ΤΡΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ
 - ▶ Ο ΟΜΗΡΟΣ ΤΟΥ... ΣΗΜΕΡΑ!!!
 - ▶ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

- ▶ ΑΦΙΕΡΩΜΑ BULLYING

Ο ΟΜΗΡΟΣ ΤΟΥ... ΣΗΜΕΡΑ!!!

Σελίδα 4

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Σελίδα 5

ΑΦΙΕΡΩΜΑ BULLYING

Κυβερνοεκφοβισμός

Σελίδες 6-7

**Υπάρχουν λύσεις για το
σχολικό εκφοβισμό;**

Σελίδα 8

Το bullying στις μέρες μας

Σελίδα 8

ΤΑ ΤΡΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Σελίδα 9

ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

«Ζητείται Ελπίς»

Σελίδα 10

Ταξίδι στην μαγευτική Κύπρο

Σελίδα 11

**Μαύρο Θέατρο Πράγας
ΜΟΝΑΧΟ 2015**

Σελίδα 12

ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

**Επειδή σχολείο δεν
είναι μόνο μάθημα...**

Σελίδα 13

Ζωγραφίζοντας την Ευρώπη...

**Τα παιδιά ζωγραφίζουν
για τους Ramones!**

Σελίδα 13

**Διακρίσεις στην Ελληνική
Μαθηματική Εταιρεία!!!**

Σελίδα 15

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Έρωτας

Σ' αγαπώ ακόμα

Σελίδα 16

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ...

Η Αρπαγή

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Dodo: η μασκότ του Μαυρίκιου!

Σελίδα 17

ΒιβλιοΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Καλοκαιρινές Λογοτεχνικές

Προτάσεις

Σελίδα 18-19

Το ψέμα

Σελίδα 19

Το σχολείο μας

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Υπεύθυνες έκδοσης:

Λαΐτου Εύη

Λισγάρα Αγγελική

Συντακτική Ομάδα:

Αναγνώστου Νώντας

Αντύπας Σπύρος

Γεωργαντά Λυδία

Δράκου Δήμητρα

Κακαβάς Πάνος

Κλαδάκης Γιώργος

Κοτσώνη Χριστίνα

Μασσάλα Ελπίδα

Σαραντόπουλος Γιώργος

Χατζηπλή Κατερίνα

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την κυρία Γαβριήλ Άννα και τον κύριο Ψαλτάκο Γρηγόρη για την πολύτιμη βοήθειά τους και συμβολή τους στην έκδοση αυτού του τεύχους.

«Διάβαζε, όχι για να αντιλέγεις και να ανασκευάζεις, ούτε για να παίρνεις ως δεδομένα αυτά που διαβάζεις, ούτε για να βρίσκεις αντικείμενο συζήτησης και επίδειξης, αλλά για να ζυγίζεις και να σκέφτεσαι»

Μπέικον Φρ.

Το δεύτερο τεύχος του μαθητικού περιοδικού μας για το 2015 αποδεικνύει ότι **«το Σχολ(ε)ιο μας»** αποτελεί βήμα διαλόγου για τους μαθητές. Είναι ένα κανάλι άμεσης και διαρκούς επικοινωνίας ανάμεσα στον κόσμο των παιδιών και τον κόσμο των «μεγάλων». Πρόκειται για αξιέπαινη ενέργεια που αναδεικνύει τις ιδέες, τους προβληματισμούς, τα ενδιαφέροντα των νέων και προβάλλει με τον καλύτερο τρόπο τις πολύπλευρες δράσεις του σχολείου. Οι μαθητές, ως μικροί δημοσιογράφοι, αφέθηκαν σε ένα ευχάριστο ταξίδι μάθησης, εξερεύνησης κι αυτενέργειας επιστρατεύοντας τη δημιουργικότητά τους, αναπτύσσοντας την κριτική σκέψη τους και καλλιεργώντας τη φαντασία τους.

* Μπράβο στα παιδιά και... το ταξίδι συνεχίζεται!

Λισγάρα Αγγελική

Ο Όμηρος του.....σήμερα!!!

Σήμερα, στην εποχή του παραλόγου και της ταχύτητας, τα Μ.Μ.Ε. μπορούν και μας «περνούν» υποσυνείδητα αυτό που θέλουν οι κυβερνητικές οργανώσεις-κόμματα. Όμως, ακόμα και τώρα επαληθεύεται η φράση «από το παρελθόν μαθαίνουμε τα λάθη μας». Δεν είναι ανάγκη να ανατρέξουμε στο Θουκυδίδη ή στο Σωκράτη για να το διαπιστώσουμε. Είναι απαραίτητο απλά να παρατηρήσουμε προσεχτικά την Οδύσσεια, η οποία (από ό,τι φαίνεται) δεν είναι ένα απλό παραμύθι-μύθος.

Παρατηρούμε πως ο Οδυσσέας μόλις φθάσει στην Ιθάκη, δεν φανερώνει την οργή του, για να μην αποκαλυφθεί. Μεταμφιέζεται σε ζητιάνο και περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να επέμβει. Σκέφτεται λογικά και δεν κάνει επιπολαιότητες, γιατί ξέρει πως έχει μόνο μία ευκαιρία. Για αυτό το λόγο είναι και ευνοημένος από τη θεά Αθηνά, τη θεά της σοφίας. Μόλις αποκαλυφθεί, ο πρώτος που πέφτει από το τόξο του είναι ο Αντίνοος (αντί+νοος). Μετά ακολουθούν όλοι οι υπόλοιποι μνηστήρες, οι οποίοι σπαταλούν την περιουσία του Οδυσσέα χωρίς σταματημό. Μερικοί από τους νεκρούς είναι ο Αγέλαος (άγω+λαός), ο Αμφίνομος (αμφί+νόμος) κ.α. Η επιλογή των ονομάτων των μνηστήρων δεν είναι καθόλου τυχαία μιας και το καθένα έχει τη δική του σημασία.

Αν παρατηρήσουμε για λίγο την Οδύσσεια, θα διαπιστώσουμε πολλές ομοιότητες με το σημερινό κόσμο. Ο Οδυσσέας, ο καταπονημένος από τα βάσανα λαός, είναι ανάγκη να οργανώσει ένα σχέδιο με πολύ προσοχή, για να μην αποκαλυφθεί και να ελέγξει την οργή του για λίγο, ώστε να πετύχει τον στόχο του. Τελικά, ακολουθώντας αυτά τα βήματα ο Οδυσσέας ξεφορτώνεται με επιτυχία όλους τους μνηστήρες-βουλευτές οι οποίοι τόσα χρόνια σπαταλούν αλόγιστα την περιουσία του δύστιχου Οδυσσέα όσο καιρό εκείνος ήταν μακριά και σε πλήρη άγνοια. Μήπως ο Όμηρος ήταν προφήτης και ο στόχος του δεν ήταν μόνο να ψυχαγωγεί τον κόσμο; Ίσως πρέπει και εμείς να ακολουθήσουμε τα χνάρια του Οδυσσέα για να ξεφορτωθούμε τους δικούς μας μνηστήρες;

Η χώρα μας για δεκαετίες ελέγχεται από τις μεγάλες δυνάμεις, όχι μόνο από τις ευρωπαϊκές. Κάθε της κίνηση

είναι προγραμματισμένη και η κυβέρνησή μας δέχεται όλα τα μέτρα αμέτοχη και το μόνο που κάνει είναι να ξοδεύει ασυλλόγιστα την περιουσία όλων των Ελλήνων πολιτών προσθέτοντας επιπλέον φόρους. Για πολλούς αιώνες οι μεγάλες δυνάμεις, όπως είναι η Γερμανία, η Γαλλία, η Ρωσία κ.α., έχουν τη θέληση, τη δυνατότητα και την ανάγκη να ελέγχουν τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη και κυρίως την Ελλάδα. Αυτό μπορούμε να το συνειδητοποιήσουμε από το γεγονός ότι η Βαλκανική χερσόνησος χωρίστηκε σε πολλές χώρες παρ' όλη τη μικρή της έκταση. Ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα, μετά την απελευθέρωσή μας από τους Τούρκους, οι ξένες δυνάμεις ήταν αυτές που έστειλαν τον βαυαρό Όθωνα, ο οποίος έγινε ο πρώτος βασιλιάς της Ελλάδος.

Για να καταφέρουμε να εμποδίσουμε τις πολιτικές ίντριγκες και όλα όσα είναι άγνωστα σε εμάς επειδή γίνονται «στα παρασκήνια της πολιτικής», πρέπει να ενωθούμε και να συνεργαστούμε για μία ακόμα φορά. Ο ελληνικός λαός έχει αποδείξει πολλαπλές φορές πως άμα αποφασίσει να ενωθεί σε μία γροθιά για να διώξει τους ξένους παράγοντες που τον καταπίεζαν μπορεί να τα καταφέρει με μεγάλη επιτυχία (Πέρσες, Τούρκοι, Ιταλοί...) Τέλος παρατηρούμε, στο πέρασμα του χρόνου, πως όταν ο λαός θέλει να ανατρέψει τον οποιοδήποτε και να περάσει το δικό του μήνυμα, κανείς δεν έχει τη δύναμη να τον σταματήσει (Γαλλική Επανάσταση, Ανατροπή Τσάρων...). Θα ξυπνήσει όμως όσο είναι ακόμα νωρίς ο ελληνικός λαός;

Κλαδάκης Γιώργος, Β1

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τον τόπο όπου μεγάλωσαν, λόγω των άσχημων συνθηκών που επικρατούν εκεί, και να αναζητήσουν μια νέα ζωή σε έναν άλλο τόπο. Πρόκειται για τους λεγόμενους μετανάστες ή πρόσφυγες. Πολλοί συγχέουν τους δύο όρους πιστεύοντας ότι ουσιαστικά είναι το ίδιο. Ωστόσο υπάρχει σημαντική διαφορά. Πιο συγκεκριμένα, μετανάστης σε γενικές γραμμές είναι ένα άτομο που μετακινείται από έναν τόπο σε άλλο, είτε προσωρινά είτε μόνιμα, συνήθως για να βρει εργασία. Πρόσφυγας είναι αυτός που δεν είχε άλλη επιλογή παρά να φύγει από την πατρίδα του εξαιτίας πολέμου ή κάποιας δίωξης που υφίσταται λόγω της θρησκείας, της εθνικότητας, της συμμετοχής του σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή των πολιτικών του πεποιθήσεων.

Για όποιο λόγο βέβαια κι αν έχει φύγει κάποιος από τη χώρα του, η αλλαγή τόπου διαμονής δεν είναι εύκολη. Πολλές φορές, μάλιστα, ακόμα και η μετακίνηση στο νέο τόπο είναι μια δύσκολη και κοπιαστική υπόθεση. Γίνονται θύματα εκμετάλλευσης από ανθρώπους που τους τάζουν πως θα τους βοηθήσουν να φτάσουν στον προορισμό τους και καταλήγουν να πεθαίνουν στην πορεία από τις απάνθρωπες συνθήκες μετακίνησης. Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει το τελευταίο διάστημα για ανθρώπους που πνίγηκαν στη Μεσόγειο πάνω σε μια βάρκα που πίστευαν πως θα είναι γι' αυτούς η ελπίδα μιας νέας ζωής...

Αλλά κι όσοι τελικά τα καταφέρνουν να φτάσουν στον προορισμό τους, συναντούν και πάλι εμπόδια. Τους ανθρώπους αυτούς τους συναντάμε συχνά στην καθημερινότητά μας στους δρόμους, στα πάρκα, έξω από δη-

μόσια κτήρια, στα σκουπίδια. Παρά το γεγονός αυτό, απλά τους προσπερνάμε και τους αγνοούμε αδιαφορώντας για την πείνα και τη δυστυχία που τους βασανίζει. Όταν μας ζητούν βοήθεια, έστω και μικρή, εμείς τους γυρνάμε την πλάτη αφήνοντάς τους να υποφέρουν μέσα στη φτώχεια και τη μιζέρια. Ακόμα, ορισμένοι τους περιφρονούν και τους φέρνουν άσχημα, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που καταφεύγουν και σε απρεπείς χαρακτηρισμούς. Γενικότερα η κοινωνία είναι πολύ σκληρή και ανελέητη απέναντί τους.

Δυστυχώς, η άδικη στάση της κοινωνίας δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα που έχουν να αντιμετωπίσουν. Αυτοί οι άνθρωποι στερούνται ακόμη και τα απαραίτητα. Τα τρόφιμα και το νερό είναι ελάχιστα, τα φάρμακα και τα είδη πρώτης βοήθειας ανύπαρκτα, ενώ στερούνται ακόμη και του βασικού εξοπλισμού ενός σπιτιού. Ένας μέσος πολίτης θα αδυνατούσε να ζήσει κάτω από αυτές τις συνθήκες. Κι όμως κάποιοι συνάνθρωποί μας αναγκάζονται να επιβιώνουν σε ίδιες και χειρότερες καταστάσεις. Παρ' όλα αυτά προσπαθούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια, δουλεύοντας σκληρά, ακόμη και εκτεθειμένοι σε άσχημες καιρικές συνθήκες.

Σαφώς η ζωή των μεταναστών και των προσφύγων θα μπορούσε να καλυτερεύσει αν υπήρχε περισσότερη κατανόηση από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Εμείς οι ίδιοι, λοιπόν, θα πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τη στάση μας απέναντί τους και αντί να τους περιθωριοποιούμε τους βοηθήσουμε να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο.

Ελπίδα Μασσάλα, Α1

ΚΥΒΕΡΝΟΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Μια αφυπνιστική έρευνα στους μαθητές της «Πολύτροπης Αρμονίας»

Ο εκφοβισμός (το λεγόμενο bullying) στην εφηβική ηλικία αποτελεί εδώ και δεκαετίες ένα μείζον θέμα ενδιαφέροντος για τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς, αλλά και τους ερευνητές των κοινωνικών επιστημών. Ο όρος «εκφοβισμός» αφορά μια επιτηδευμένη, επιθετική ενέργεια ή στάση που επιδεικνύει ένα άτομο ή περισσότερα κατ' επανάληψη. Η βίαιη αυτή συμπεριφορά εκδηλώνεται συνήθως προς ένα άτομο, το οποίο δεν είναι ικανό με ευκολία να προασπισθεί και να προστατεύσει τον εαυτό του. Αξίζει να τονιστεί πως ο εκφοβισμός δεν πρέπει να συγχέεται με τις συνηθισμένες διαμάχες και συμπλοκές ανάμεσα στα παιδιά. Κι αυτό διότι ο εκφοβισμός διαθέτει τα χαρακτηριστικά της επαναληψιμότητας και της έλλειψης ισορροπίας ισχύος ανάμεσα στο θύμα και το θύτη, καθώς ο τελευταίος αποδεικνύει και επικυρώνει την «ανωτερότητά» του απέναντι στο θύμα (ως προς την ηλικία, τη φυσική δύναμη κ.λπ.)

Το πρόβλημα του εκφοβισμού έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και αναφέρεται ως ένα σημαντικό πρόβλημα παγκοσμίως, ιδίως σε χώρες της Ευρώπης, της Ασίας και της Βόρειας Αμερικής, φανερώνοντας ότι μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην ζωή των εφήβων σε πολλές κοινωνίες. Τα τελευταία χρόνια, μάλιστα, με την ανάπτυξη και ραγδαία εξάπλωση των τεχνολογιών επικοινωνίας μια νέα μορφή εκφοβισμού μεταξύ των εφήβων έχει αναδυθεί, ο λεγόμενος κυβερνοεκφοβισμός. Η ανάδειξη και επέκταση της ψηφιακής αυτής εκδοχής του παραδοσιακού εκφοβισμού είναι λογική, αν αναλογιστεί κανείς την εξέλιξη και εγκόπωση των νέων μέσων επικοινωνίας, όπως το κινητό τηλέ-

φωνο και το διαδίκτυο.

Το φαινόμενο αυτό που μαστίζει και τη χώρα μας είχα την ευκαιρία να διερευνήσω εκτενώς στα πλαίσια της διπλωματικής εργασίας μου για το μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Σπουδές στην Εκπαίδευση» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Κατά το σχολικό έτος 2013-2014 διεξήγαγα μια έρευνα για τη διερεύνηση της έκτασης του διαδικτυακού κυρίως εκφοβισμού. Το δείγμα αποτέλεσαν 217 μαθητές/τριες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων «Πολύτροπη Αρμονία», ηλικίας 12-17 ετών, που συμπλήρωσαν ανώνυμα ένα ειδικά διαμορφωμένο για τις ανάγκες της παρούσας ερευνητικής εργασίας ερωτηματολόγιο.

Αρχικά, εξετάστηκε το ποσοστό των μαθητών που βίωσαν μια κατάσταση ηλεκτρονικού εκφοβισμού -είτε ως θύτες είτε ως θύματα. Μετά, λοιπόν, την επεξεργασία των ερωτηματολογίων, έγινε φανερό πως ένα ποσοστό 30,9% έχει υπάρξει είτε θύμα είτε θύτης (είτε θύμα/θύτης) σε περιστατικά κυβερνοεκφοβισμού. Εντυπωσιακό είναι και το ποσοστό των συμμετεχόντων που απάντησε πως γνωρίζει κάποιον που να έχει κυβερνοεκφοβηθεί και που αγγίζει το 70%.

Εξετάζοντας πιο διεξοδικά τα αποτελέσματα της έρευνάς μας, περίπου 1 στους 4 μαθητές έχει πέσει θύμα εκφοβισμού μέσω της νέας τεχνολογίας.

Η πλειοψηφία των παιδιών που έχουν θυματοποιηθεί, κατά ποσοστό 52,6%, δηλώνει πως συνέβη μόνο μία φορά. Μεγάλο σχετικά ποσοστό (29,8%) δηλώνει πως έχει βιώσει κάποιου τέτοιου είδους περιστατικό 2-3 φορές, ενώ ένα ανησυχητικά μεγάλο ποσοστό φαίνεται πως κυβερνο-

«Έχετε ποτέ εσείς οι ίδιοι ταπεινωθεί, πληγωθεί, απειληθεί, εκφοβηθεί ή απομονωθεί από κάποιον/-ους μέσω της σύγχρονης τεχνολογίας;»

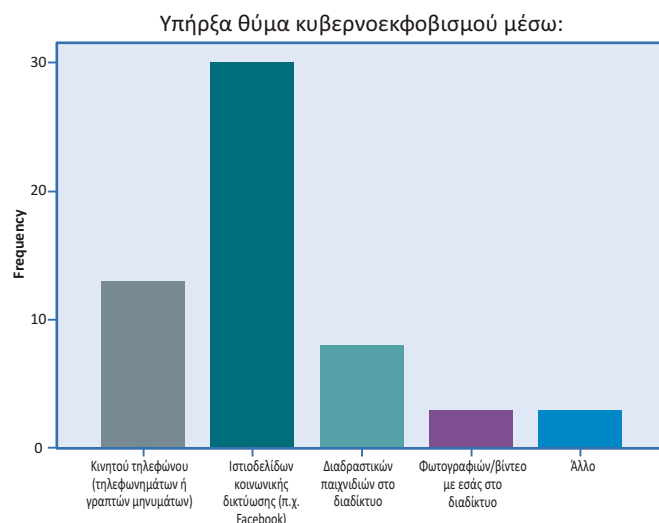
	Αριθμός μαθητών	Ποσοστό
Ναι	58	26,7 %
Όχι	159	73,3 %
Σύνολο	217	100,00 %

Πίνακας 1: Μέσοι όροι εμπειριών θυματοποίησης μέσω κυβερνοεκφοβισμού

εκφοβίζεται επανειλημμένα. Ειδικότερα, το 14% αναφέρει πως το έχει βιώσει 4-10 φορές και το 3,6% πάνω από 10 φορές.

Ζητήθηκε, επίσης, από τα άτομα που είχαν κυβερνοεκφοβηθεί να μας δώσουν στοιχεία αναφορικά με το πόσο είχε διαρκέσει ο κυβερνοεκφοβισμός. Η περιγραφική ανάλυση των αποτελεσμάτων κατέδειξε πως σε πολύ μεγάλο ποσοστό το περιστατικό είχε διαρκέσει 1-2 εβδομάδες. Για μικρότερο ποσοστό ο κυβερνοεκφοβισμός είχε μεγαλύτερη διάρκεια· για 5 μαθητές (8,8%) περίπου 1 μήνα, για 2 μαθητές (3,5%) περίπου 6 μήνες, για 2 μαθητές (3,5%) περίπου 1 χρόνο και για 3 μαθητές (5,3%) πάνω από 1 χρόνο.

Ός προς τα επικρατέστερα μέσα και τρόπους κυβερνοεκφοβισμού, οι σελίδες κοινωνικής δικτύωσης (όπως το facebook) φαίνεται πως έχουν την πρωτιά σύμφωνα με τις απαντήσεις των θυμάτων, με ποσοστό 52,6%. Ένα υψηλό ποσοστό (21,1%) έχει κυβερνοεκφοβηθεί μέσω κινητού τηλεφώνου, ενώ αρκετά μεγάλα ποσοστά καταγράφονται και μέσω διαδραστικών διαδικτυακών παιχνιδιών ή μέσω φωτογραφιών και βίντεο που αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο με ποικίλους τρόπους.

Γράφημα 1: Κατανομή θυμάτων ως προς το μέσο κυβερνοεκφοβισμού

Μέσω ορισμένων ερωτήσεων έγινε προσπάθεια να σκιαγραφηθεί το «προφίλ» του κυβερνοεκφοβιστή, έτσι

Υπάρχουν λύσεις για το σχολικό εκφοβισμό;

Πρόσφατα έχουν γίνει κάποιες έρευνες για τον εκφοβισμό στα σχολεία. Μέσα από αυτές αποδείχθηκε ότι πολλοί μαθητές ασκούν βία στους συμμαθητές τους εντός και εκτός σχολείου. Στα περισσότερα σχολεία, δυστυχώς, τα προβλήματα αυτά δεν αντιμετωπίζονται καθόλου ή δεν αντιμετωπίζονται σωστά. Υπάρχουν, ωστόσο, κάποιες λύσεις και τρόποι αντιμετώπισης αυτού του θέματος.

Με αυτό το θέμα μπορεί να ασχοληθεί ο διευθυντής του σχολείου. Πρώτα μπορεί να καταγράψει το περιστατικό και αν επαναλαμβάνεται η βία ενός παιδιού σε κάποιο άλλο. Επίσης, πρέπει να καθορίσει τις συνέπειες σε αυτό το παιδί που ασκεί βία. Μπορεί επιπλέον να βρει έναν κατάλληλο τρόπο έτσι ώστε να παρακολουθεί οποιαδήποτε κίνηση αυτού του παιδιού.

Ένας εκπαιδευτικός μπορεί επίσης να βοηθήσει σε αυτό το συχνό και απaráδεκτο πρόβλημα. Μπορεί να μιλήσει στο παιδί που εκφοβίζεται και να ακούσει τι έχει να του πει. Τέλος πρέπει να εξακριβώσει αν είναι το σωστό παιδί, το οποίο υποψιάζεται ο καθηγητής και να συζητήσει μαζί του σε συνεργασία με το διευθυντή.

Αμέσως μετά πρέπει να ειδοποιηθούν οι γονείς του παιδιού που εκφοβίζεται. Πρέπει να δίνουν στο παιδί τους με κάποιο τρόπο υποστήριξη και να παρακολουθούν συχνά τη σωματική του υγεία, αλλά και το πώς είναι μέσα του, δηλαδή πώς είναι η ψυχολογία του. Παράλληλα πρέπει να ειδοποιηθούν οι κηδεμόνες του παιδιού που εκφοβίζει. Είναι αναγκαίο να παρατηρούν εάν το παιδί τους τσακώνεται με παιδιά στο σχολείο του, ή ακόμα και με αυτούς.

Για να λυθούν όμως αυτά τα προβλήματα πρέπει να συμμετέχετε όλοι εσείς που διαβάσετε το άρθρο μου. Δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν από μόνα τους. Πρέπει να βοηθήσουν όλοι αυτοί που ανέφερα παραπάνω και πολλοί άλλοι, όπως οι συμμαθητές των δύο παιδιών. Ελπίζω να σας ευαισθητοποίησα και να σας έκανα να σκεφθείτε καλύτερα αυτό το θέμα.

Δήμητρα Δράκου, Α2

Το bullying στις μέρες μας

Σήμερα, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά στην καθημερινότητά τους είναι ο εκφοβισμός, ή αλλιώς bullying. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται πολλές φορές σε σχολεία ή ακόμα και διαδικτυακά. Τα θύματα του bullying συχνά δεν συζητούν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται από άλλα παιδιά ή ανθρώπους, με αποτέλεσμα να συνεχίζεται η ψυχολογική ή σωματική βία σε αυτά.

Υπάρχουν πολλές μορφές του εκφοβισμού αυτού. Μία από αυτές είναι η ψυχολογική βία. Οι θύτες προσπαθούν με κάθε τρόπο να κάνουν τον άλλο να νιώθει μειονεκτικά, σχολιάζοντας την εμφάνισή του ή αναφέροντας ένα πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει το θύμα. Ακόμα, προσβάλλει στενά πρόσωπα του θύματος κάνοντάς το να νιώθει άσχημα.

Άλλη μία μορφή του bullying είναι η σωματική βία. Σε αυτή την περίπτωση οι θύτες δεν διστάζουν να τραυματίσουν (ακόμα και άσχημα) έναν άλλο για να πάρουν αυτό που θέλουν ή και να κάνουν το θύμα να νιώθει άσχημα, να πονάει και να έχει το φόβο ότι αυτό θα συνεχιστεί.

Ο σχολικός ή διαδικτυακός εκφοβισμός μπορεί να έχει διάφορες αρνητικές επιδράσεις στην καθημερινότητα ενός παιδιού. Αρχικά, μέσω των αρνητικών σχολίων που δέχεται, μπορεί να οδηγηθεί στη χρήση του αλκοόλ. Επίσης, δεν θα δίνει την βαρύτητα που χρειάζεται στο σχολείο, με αποτέλεσμα την κακή σχολική επίδοση.

Ακόμα, το bullying επηρεάζει την ψυχολογική κατάσταση των παιδιών. Τα άτομα που ασκούν bullying σε ένα παιδί, το κάνουν να νιώθει μειονεκτικά, κάνοντάς το έτσι να αποκτήσει χαμηλή αυτοπεποίθηση. Επίσης, τα σχόλια που δέχεται μπορούν να του προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα υγείας, ακόμα και να τον οδηγήσουν σε κατάθλιψη ή στην αυτοκτονία.

Συμπεραίνουμε έτσι ότι ο σχολικός και διαδικτυακός εκφοβισμός μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την καθημερινότητα των νέων, να τους προκαλέσει σοβαρά προβλήματα υγείας και να τους <<καταστρέψει>> ψυχολογικά. Έτσι, πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα, το οποίο απασχολεί πολύ τα τελευταία χρόνια, καθώς ο αριθμός των θυμάτων έχει ανέβει δραματικά.

Πάνος Κακαβάς, Α2

Τα τρωτά στοιχεία της διαφήμισης

Στις μέρες μας δε χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να καταλάβει πόσο επηρεάζει τη ζωή μας η διαφήμιση. Φυσικά πολλές φορές οι επιρροές που ασκεί είναι θετικές, ενώ τις περισσότερες φορές αρνητικές καθώς ελλοχεύουν αδιόρατοι κίνδυνοι.

Η διαφήμιση ήταν, αρχικά, μια απλή επίδειξη από τους ίδιους τους κατασκευαστές, ενώ αργότερα αναλαμβάνουν αυτή τη γνωστοποίηση εμπορικοί κήρυκες. Τέτοιοι αναφέρονται στην αρχαία Ελλάδα, τη Ρώμη και το Μεσαίωνα. Ακόμη, υπήρχαν διαφημιστικές πινακίδες που ανήγγελλαν νέα προϊόντα και σήμερα αποτελούν διαφημιστικά ευρήματα. Η εφεύρεση της τυπογραφίας αρχικά και των ηλεκτρονικών μέσων αργότερα έδωσε νέες δυνατότητες στη διαφήμιση που είναι πια συνυφασμένη με τη λειτουργία των βιομηχανικών και μεταβιομηχανικών κοινωνιών.

Η επιθυμία αύξησης του κέρδους, η ανάγκη προβολής των δημιουργών και γνωστοποίησης των προϊόντων υπήρξαν ανέκαθεν παράγοντες που έδωσαν ώθηση στη διαφήμιση. Σήμερα όμως τα αίτια έχουν διαφοροποιηθεί αρκετά αφού η παγκοσμιοποίηση της αγοράς καθιστά τη διαφήμιση βασικό γνώρισμα των σύγχρονων κοινωνιών. Η διατήρηση της καταναλωτικής συμπεριφοράς και του σύγχρονου τρόπου ζωής αποτελεί βασικό μέλημά της. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των εταιριών και ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός νέων καταναλωτικών αγαθών την καθιστούν αναγκαίο όρο οργάνωσης των σύγχρονων κοινωνιών.

Η διαφήμιση πλέον απευθύνεται στα ανθρωπολογικά στοιχεία της προσωπικότητας του ατόμου, στους φόβους, τις προκαταλήψεις, στις απωθημένες επιθυμίες και αδυναμίες.

Η εικόνα, τα εντυπωσιακά πρόσωπα, τα εύστοχα συνθήματα (slogan), ο κατάλληλα επιλεγμένος ήχος διευκολύνουν περαιτέρω την αποδοχή των μηνυμάτων. Η διαφήμιση χρησιμοποιεί ψυχολογικούς νόμους, όπως αυτούς των συνειρμών και της σύνδεσης, απευθύνεται στο υποσυνείδητο του ατόμου. Επίσης, ο επαναληπτικός της χαρακτηρισμός ενισχύει τη δύναμη της.

Τα αρνητικά αποτελέσματα παρουσιάζονται ιδιαίτερα οξυμένα. Η διαφήμιση προβάλλει κατά κόρον τα υλικά αγαθά. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με τα πνευματικά. Έτσι τα ενδιαφέροντα του σύγχρονου ανθρώπου είναι υλιστικά και οι στόχοι του χρησιμοθηρικοί. Ο καταναλωτής δε προσανατολίζεται σε πνευματικά ενδιαφέροντα.

Επιπλέον δρα στο υποσυνείδητο. Ο σύγχρονος άνθρωπος αποδέχεται μια σειρά νέων πλαστών αναγκών καθώς και το ρόλο του παθητικού καταναλωτή. Δεν είναι πλέον εσωτερικά ελεύθερος και αλλοτριώνεται. Φορτίζεται με υπερβολικό άγχος όταν δε δύναται να ανταποκριθεί στα καταναλωτικά κελεύσματα της εποχής και έτσι οδηγείται σε έλλειψη αυτοεκτίμησης. Βάλλεται με αυτόν τον τρόπο η

ψυχική του ισορροπία. Η διαφήμιση οξύνει τις διαφορές ανάμεσα στους έχοντες και σε αυτούς που δε μπορούν να συμμετέχουν στο καταναλωτικό «όνειρο». Επιτείνεται το πρόβλημα του κοινωνικού ρατσισμού.

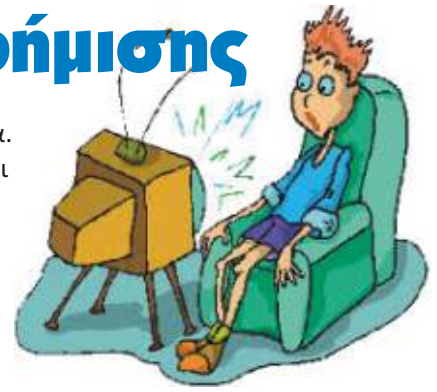
Ακόμη η διαφήμιση επιδρά βλαπτικά και στο χώρο της οικογένειας αφού αυξάνει τις υποτιθέμενες ανάγκες του παιδιού. Τα παιδιά συχνά υπακούουν εύκολα στα προστάγματά της, αυξάνονται οι απαιτήσεις τους και γίνονται περισσότερο εριστικά απέναντι στους γονείς όταν αυτοί αρνούνται να τα ικανοποιήσουν. Ο λόγος των τελευταίων, οι συμβουλές, οι νουθεσίες τους συχνά έρχονται σε αντίθεση με τις υποδείξεις, τις προτροπές, τα προστάγματα της διαφήμισης που ηχούν γοητευτικά και πειστικά.

Στο πεδίο της αγοράς η διαφήμιση δημιουργεί άνισους όρους. Οι μεγάλες και επιτυχημένες διαφημιστικές εκστρατείες είναι πολυδάπανες, άρα πραγματοποιήσιμες μόνο από ισχυρές οικονομικά μονάδες, πολυεθνικές εταιρείες κολοσσούς, τις οποίες οι μικρές δεν μπορούν να ανταγωνιστούν. Οι τελευταίες, λοιπόν, περιθωριοποιούνται ή αποβάλλονται εντελώς από το οικονομικό παιχνίδι οδηγούμενες σε αδιέξοδο. Επιπρόσθετα το κόστος της διαφήμισης ανεβάζει την τιμή του προϊόντος και επιβαρύνει τελικά τους καταναλωτές.

Μέσα από τη διαφήμιση οι εταιρείες επιχειρούν να διεγείρουν τον υλικό ευδαιμονισμό. Ενθαρρύνουν δηλαδή την πεποίθηση του ανθρώπου ότι θα κατακτήσει την ευτυχία με την απόκτηση ολοένα περισσότερων υλικών αγαθών. Έτσι όμως τα άτομα αναπτύσσουν αποκλειστικά υλικές επιδιώξεις. Γι' αυτό εξωθούνται στην υπερεργασία και την εξατομίκευση, με συνέπεια να αποξενώνονται από τον συνάνθρωπο, τα κοινά, την επαγγελματική ενασχόληση και τελικά από τον ίδιο τους τον εαυτό.

Τέλος, διαδίδονται διεθνώς τα πολιτιστικά πρότυπα των προηγμένων δυτικών κοινωνιών. Έτσι εξοικειώνονται οι υπόλοιποι λαοί με τις δικές τους ενδυματολογικές, διατροφικές, καλλιτεχνικές, ψυχαγωγικές, επαγγελματικές επιλογές και συνήθειες και με τη νοοτροπία, τις προτεραιότητες, τη γλώσσα και τα ήθη τους.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η διαφήμιση έχει πολυάριθμα αρνητικά στοιχεία. Ο καταναλωτής πρέπει να θυμάται ότι ελλοχεύουν αδιόρατοι κίνδυνοι και επιβάλλεται να προσέχει, ώστε να μην πέσει θύμα της διαφήμισης.

Λυδία Γεωργαντά, Α2

«Ζητείται Ελπίς»

Θέατρο
Ελεύθερη
Εκφραση

Τι είναι η ελπίδα; Ελπίδα είναι ένα συναίσθημα, κάτι το αόρατο και υπάρχει μόνο όταν πιστεύεις σε κάτι με όλη σου την καρδιά. Για κάθε άνθρωπο είναι διαφορετικό αυτό που του δίνει ελπίδα, για να πετύχει το στόχο του. Κανείς δεν μπορεί να προσδιορίσει τι είναι ακριβώς. Ένας από αυτούς που προσπάθησαν να πραγματοποιήσουν κάτι τέτοιο είναι ο Αντώνης Σαμαράκης, με μικρά διηγήματα που περιείχαν απλές έννοιες, αλλά το καθένα έχει βαθύ νόημα. Η συλλογή «Ζητείται Ελπίς» αποτελείται από 12 ιστορίες, οι περισσότερες εκ των οποίων διακρίνονται από εσωτερική ένταση, που φθάνει στη συγκίνηση και στην ψυχική έκρηξη.

Στη θεατρική-διδασκτική παράσταση «Ζητείται Ελπίς» παρουσιάζονται μερικά από τα διηγήματα αυτά με λιτό, αλλά βαθυστόχαστο τρόπο. Αυτό το αποτέλεσμα προήλθε από μία 12ετή έρευνα της υπεύθυνης του θεάτρου κ. Μαίρης Ιγγλέση. Παίζεται για πέμπτη χρονιά και παρ' όλο που παίζουν μόνο τέσσερις ηθοποιοί, αυτό το έργο είναι πολύ καλό.

Μπορεί τα διηγήματα αυτά να εκδόθηκαν το 1954 αλλά συνεχίζουν να είναι επίκαιρα. Δίνουν ελπίδα σε όλους τους ανθρώπους οι οποίοι αντιμετωπίζουν δυσκολίες με τη δουλειά, την οικογένειά τους ή που ακόμα, δεν γίνονται κοινωνικά αποδεκτοί. Αυτό το έργο αποτελεί ύμνο στην ανθρωπιά και στους καθημερινούς και απλούς ανθρώπους. Επιπλέον, δίνει ελπίδα στους ανθρώπους οι οποίοι μάχονται καθημερινά για την επιβίωση, που τους προσπερνάμε, χωρίς να γυρίσουμε να τους κοιτάξουμε -έστω να νοιαστούμε για αυτούς. Τελικά, αποδεικνύεται ότι οι μάχες αυτές αποτελούν δημιουργήματα του μυαλού, αφού -σύμφωνα με τον Σαμαράκη- ακόμα και στις πιο σκοτεινές γωνιές οι αχτίδες της ελπίδας θα εντοπίσουν όλους τους ανθρώπους οι οποίοι υποφέρουν και θα τους γεμίσουν με θάρρος και τόλμη.

Πριν φθάσουμε στο θέατρο, είχαμε μια γενική ιδέα για το τι θα παρακολουθήσουμε. Όμως αυτό που μας περίμενε όταν φθάσαμε ήταν συγκλονιστικό. Αρχικά, πριν ακόμα ξεκινήσει η παράσταση, μας ζητήθηκε να γράψουμε σε ένα χαρτί εάν υπάρχει ελπίδα και ποιος ή τι δίνει στον καθένα από εμάς ελπίδα. Αφού γράψαμε όλα αυτά που μας ζητήθηκαν, μας σήκωσαν όλους, για να ακούσουν τις απόψεις μας. Ακούστηκαν πολλές γνώμες. Σε άλλους ελπίδα δίνει η οικογένειά τους,

σε άλλους οι φίλοι τους και στους υπόλοιπους κάποια αντικείμενα ή κάποιες ηθικές αξίες.

Στο έργο αυτό παρουσιάστηκαν άνθρωποι καθημερινοί, απελπισμένοι, οι οποίοι πάνω στην αγωνία τους έβρισκαν την ελπίδα στις πιο παράξενες και τρελές καταστάσεις. Για παράδειγμα, ένας άνεργος βρήκε τη χαμένη του ελπίδα στο λαχείο αγνοώντας το γεγονός ότι δεν είχε λεφτά να φάει ή να πληρώσει το ενοίκιο. Επίσης, μία μητέρα η οποία έχασε τον μοναδικό της γιο, καθώς εκείνος δούλευε σε μια στοά, βρίσκει ελπίδα, αφού έλεγε ότι είναι η μάνα τεσσάρων άλλων οι οποίοι δούλευαν στην ίδια στοά και είχαν το ίδιο όνομα με το παιδί της (Γιάννης). Αυτά είναι δύο παραδείγματα των διηγημάτων αυτών. Όμως για να μπορέσει κάποιος να συνειδητοποιήσει το νόημα των ιστοριών αυτών πρέπει πρώτα να δει τη θεατρική παράσταση, ώστε να τις καταλάβει απόλυτα.

Γενικότερα, το έργο αυτό εντυπωσίασε μαθητές και καθηγητές και μας έδωσε έναν άλλο τρόπο σκέψης για την καθημερινότητα, καθώς μας βοήθησε να βρούμε την ελπίδα στην ζωή μας. Είναι μία από τις παραστάσεις που θα σας συνιστούσα ανεπιφύλακτα, αφού θα σας δώσει ελπίδα, την οποία όλοι μας έχουμε ανάγκη σε τέτοιους δύσκολους καιρούς. Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω, εκ μέρους όλων των μαθητών που παρακολούθησαν το έργο αυτό, όλους τους ηθοποιούς της παράστασης αυτής οι οποίοι με την ερμηνεία τους μας έδωσαν ξανά την ελπίδα... που είχαμε πραγματικά ανάγκη!

Γιώργος Κλαδάκης, Β1

Γη της λεμονιάς, της ελιάς
γη της αγκαλιάς, της χαράς
γη του πεύκου, του κυπαρισσιού
των παλικαριών και της αγάπης
Χρυσοπράσινο φύλλο
ριγμένο στο πέλαγο

Ταξίδι στην μαγευτική Κύπρο

ντικότερα μεσαιωνικά οχυρωματικά έργα που σώζονται στο νησί, τον πύργο των ιπποτών στο χωριό Κολοσσί. Πρόκειται για ένα επιβλητικό τετράγωνο οικοδόμημα, που αποτελείται από τρεις ορόφους και ελέγχει τη γύρω εύφορη περιοχή. Στον αρχαιολογικό χώρο του Κουρίου θαυμάσαμε τα καλοδιατηρημένα ψηφιδωτά που διακοσμούν τα δάπεδα των μεγαλόπρεπων επαύλεων του που χρονολογούνται από τον 3ο μέχρι τον 5ο αιώνα μ.Χ. αλλά και το Θέατρο του Κουρίου που κατασκευάστηκε στο τέλος του 2ου αιώνα π.Χ. Τέλος, λίγο έξω από την Πάφο, σε μία από τις ομορφότερες ακτογραμμές της Κύπρου, είδαμε την "Πέτρα του Ρωμιού", όπου, σύμφωνα με τη μυθολογία, η Αφροδίτη αναδύθηκε από τα κύματα. Η ονομασία της σχετίζεται όμως με τον θρυλικό βυζαντινό ήρωα Διγενή Ακρίτα, ο οποίος, σύμφωνα με το θρύλο, σήκωσε τον τεράστιο βράχο και τον πέταξε στη θάλασσα καταστρέφοντας τους Σαρακηνούς Άραβες που ετοιμάζονταν για λεηλασία στον κόλπο.

Η πρώτη γυμνασιού του σχολείου μας πριν τις γιορτές του Πάσχα επισκέφτηκε το πανέμορφο νησί της Κύπρου. Ο τόπος είναι ωραίος, λουσμένος στο φως και στην ομορφιά. Έχει παλιά ιστορία από την εποχή του Ομήρου. Πέρασε δεινά, πολέμους, κατακτήσεις, μα η ψυχή του παραμένει πάντα ελληνική.

Προσγειωθήκαμε στο διεθνές αεροδρόμιο της Λάρνακας η οποία βρίσκεται στην νοτιοανατολική ακτή της Κύπρου και είναι η τρίτη σε μέγεθος πόλη του νησιού. Πέρασαμε το μεγαλύτερο μέρος της πρώτης μέρας στην πόλη της Λάρνακας όπου κάναμε βόλτες στις πιο τουριστικά ανεπτυγμένες περιοχές, όπως είναι η παραλία «Φοινικούντες» που βρίσκεται μπροστά από το κέντρο της πόλης. Επισκεφτήκαμε το μεσαιωνικό φρούριο, στη νότια άκρη της παραλίας, το οποίο στεγάζει και το αντίστοιχο μουσείο και απολαύσαμε το γεύμα μας στη μαρίνα της Λάρνακας δίπλα στη βόρεια και πιο πολυσύχναστη πλευρά της Φοινικούντας. Εξαντλημένοι φτάσαμε το απόγευμα στο ξενοδοχείο μας στη Λεμεσό που είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Κύπρου και η νοτιότερη της Ευρώπης. Την πόλη αυτή, γνωστή για την τουριστική ανάπτυξη και την πολιτιστική της παράδοση, θα χρησιμοποιούσαμε ως ορμητήριο μας για να γνωρίσουμε καλύτερα την υπόλοιπη Κύπρο.

Την τελευταία μας μέρα την αφιερώσαμε στη Λευκωσία, τη μόνη διχοτομημένη πρωτεύουσα στον κόσμο, θαυμάσαμε την παλιά πόλη που περιβάλλεται από τεράστια ενετικά τείχη. Επιπλέον επισκεφτήκαμε την γνωστή πράσινη γραμμή η οποία <<στοιχειώννει>> την Κύπρο. Μετά την τουρκική εισβολή και την κατοχή του 1974, η Κυπριακή δημοκρατία ελέγχει μόνο τα δύο τρίτα του νησιού, ενώ το βόρειο τρίτο κατέχεται παράνομα από την Τουρκία. Επισκεφτήκαμε τον τύμβο της Μακεδονίτισσας το μνημείο των Ελλήνων πεσόντων κατά την Τουρκική εισβολή. Τέλος πήγαμε στα φυλακισμένα μνήματα, όπου βρίσκονται οι τάφοι των ηρώων που εκτελέστηκαν από τους Άγγλους κατά τον απελευθερωτικό αγώνα το 1955-59.

Τις επόμενες δύο μέρες τις αφιερώσαμε σε επισκέψεις ορισμένων από τα σημαντικότερα αξιοθέατα του νησιού όπως είναι τα Λεύκαρα, το Μουσείο Θαλάσσιας Ζωής και η Πάφος. Τα Λεύκαρα, ένα παραδοσιακό χωριό σε υψόμετρο 500μ, στα νοτιοανατολικά της οροσειράς του Τροόδου, με κύριο χαρακτηριστικό τη συνεχή και πυκνή δόμηση με πετρόκτιστα σπίτια, χτισμένα πάνω στο δρόμο με την αυλή εσωτερικά. Το χωριό φημίζεται για τα υπέροχα χειροποίητα υφαντά του, τα λευκαρίτικα, καθώς και για την αργυροχοΐα του. Πήραν το όνομά τους από το λευκό χρώμα των ασβεστολιθικών πετρωμάτων των γύρω βουνών. Το Μουσείο Θαλάσσιας Ζωής που βρίσκεται στο κέντρο της Αγίας Νάπας, έχει ως κύριο έκθεμα το «Κυρήνεια II», πιστό αντίγραφο του αρχαίου ναυαγίου των κλασικών χρόνων που βρίσκεται σήμερα στο κατεχόμενο κάστρο της Κερύνειας. Ο επισκέπτης μπορεί να εκτιμήσει τη σημασία της θάλασσας στην Ιστορία της Μεγαλονήσου και να θαυμάσει κυπριακές αρχαιότητες που καλύπτουν 7000 χρόνια από την Νεολιθική περίοδο μέχρι και την εποχή της Ενετοκρατίας. Επίσης στους χώρους του Μουσείου στεγάζονται απολιθώματα θαλάσσιων οργανισμών και ζώων ηλικίας μέχρι 100 εκατομμυρίων χρόνων και ταριχευμένα θαλάσσια ζώα και οργανισμούς, όπως ψάρια, χελώνες, φώκιες, πουλιά, αστερίες, αχινοί, σφουγγάρια, και κοράλλια.

Στην ημερήσια εκδρομή μας στην περιοχή της Πάφου, στο νοτιοδυτικό τμήμα της Κύπρου, αρχικά επισκεφθήκαμε ένα από τα σημα-

Όταν επισκέπτεσαι ένα τέτοιο νησί υπάρχει κάτι που σε μαγνητίζει, κάτι που σε κάνει να μην θέλεις να φύγεις. Τα μνημεία, η ιστορική ατμόσφαιρα και η φυσική ομορφιά του νησιού εντυπωσιάζουν. Φυσικά σημαντικό είναι να έχεις και καλή παρέα έτσι ώστε ο χρόνος να περνάει ευχάριστα, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση. Ιδιαίτερο ρόλο στην επιτυχία της εκδρομής είχαν οι συνοδοί μας, τους οποίους ευχαριστούμε καθώς η ευθύνη που ανέλαβαν ήταν μεγάλη. Οι Κύπριοι είναι ένας λαός πεισματάρικα και ήπια σταθερός. Για σκέψου πόσοι και πόσοι πέρασαν από πάνω τους: Σταυροφόροι, Βενετσιάνοι, Τούρκοι, Εγγλέζοι. Είναι αφάνταστο πόσο πιστοί στον εαυτό τους έμειναν και πόσο ασήμαντα ξέβαψαν οι διάφοροι αφεντάδες πάνω τους. Είναι εξωστρεφείς, πρόσχαροι, φιλόξενοι, γνήσια εγκάρδιοι και έχουν μια ιδιαίτερη συμπάθεια στους αδελφούς Έλληνες. Η Κύπρος αποδείχθηκε μια πραγματική αποκάλυψη καθώς κατάφερε να ξεπεράσει τις προσδοκίες μας και να κατοχυρώσει για πάντα μια θέση στην καρδιά μας. Είναι ένα νησί με ελληνική ταυτότητα, αλλά με χιλιάδες πινελιές που της προσδίδουν το δικό της, ξεχωριστό χαρακτήρα. Έχει τις «χάρες» ενός νησιού, σπουδαίο παρελθόν και ένα γεμάτο προκλήσεις μέλλον.

Λυδία Γεωργαντά, Α2

ΜΟΝΑΧΟ 2015

3 Απριλίου 2015. Η ημερομηνία αυτή βρισκόταν επί πολλούς μήνες στο μυαλό των μαθητών της Β και Γ γυμνασίου του σχολείου μας, που μετρούσαν αντίστροφα μέχρι να φτάσει η ποθητή αυτή μέρα αναχώρησης για την εκδρομή τους στο Μόναχο! Και η εμπειρία τελικά αποζημίωσε την αναμονή τους με το παραπάνω, αφού όχι μόνο γνώρισαν μια υπέροχη πόλη αλλά είχαν και την ευκαιρία να επισκεφθούν πανέμορφα μέρη της ευρύτερης Βαυαρίας. Σίγουρα επρόκειτο για ένα ταξίδι που τους επιμόρφωσε, τους ξεκούρασε και τους δημιούργησε ανεξίτηλα χαραγμένες αναμνήσεις ζωής...

Μαύρο Θέατρο Πράγας

Την Κυριακή 21 Δεκεμβρίου 2014 το σχολείο μας επισκέφτηκε το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, για να παρακολουθήσει την μαγευτική και ιδιαίτερη παράσταση «Ανθολογία» του θιάσου Black Theatre Jiri Srnec. Αξίζει να σημειωθεί πως ο Jiri Srnec υπήρξε ο εμπνευστής του Μαύρου Θεάτρου της Πράγας και ιδρυτής του συγκεκριμένου θιάσου. Σκηνές από γνωστά παραμύθια και άλλες ιστορίες, που δημιουργούν το θέμα της παράστασης των 53 χρόνων ύπαρξης, ψυχαγωγούν, εντυπωσιάζουν, και συγκινούν τους θεατές του έργου. Το ιδιαίτερο του θεάματος είναι ότι άψυχα αντικείμενα κινούνται και συμπεριφέρονται όπως οι άνθρωποι, χωρίς ωστόσο να διακρίνεται καμία τεχνητή υποβοήθεια. Στην πραγματικότητα, αθέατοι μαριονετίστες ντυμένοι στα μαύρα κινούν τα αντικείμενα αυτά που φωτίζονται από ειδικούς προβολείς. Όμως, εφόσον αυτό δεν γίνεται αντιληπτό, το κοινό γίνεται μάρτυρας ενός φαντασμαγορικού γεγονότος που θυμίζει ταινίες επιστημονικής φαντασίας και μαγικών τεχνικών. Για αυτό άλλωστε η έλλειψη οποιασδήποτε ατάκας, επιτρέπει στο θεατή να φανταστεί τη δικιά του ιστορία και το δικό του σενάριο. Μάλιστα, σημαντικό είναι να ξέρουμε

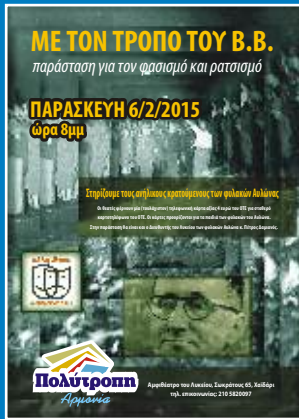
ότι τέτοιου είδους τεχνικές παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στο μακρινό παρελθόν στην Κεντρική Ασία και στην Άπω Ανατολή. Οι Ευρωπαίοι υιοθέτησαν αυτό το είδος θεάτρου από τον Jiri Srnec, όπως προαναφέραμε, το 1961. Οι μαθητές του σχολείου μας είδαν την παράσταση με εξαιρετικό ενδιαφέρον και, όπως υποστηρίζουν οι περισσότεροι τουλάχιστον, το θέαμα ήταν πολύ ωραίο και ενδιαφέρον. Το σίγουρο όμως είναι ότι όλοι θεωρούν πως ήταν μία μαγευτική και ιδιαίτερη εμπειρία, φυσικά όχι μόνο λόγω της παράστασης αλλά και του χώρου του θεάτρου. Οι ηθοποιοί και όσα άλλα άτομα ασχολήθηκαν για αυτήν την παράσταση έδωσαν αναμφισβήτητα τον καλύτερο εαυτό τους, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα το καταπληκτικό αυτό αποτέλεσμα. Όσον αφορά το σχολείο μας, ήταν μία εξαιρετική επιλογή που σίγουρα θα μείνει αξέχαστη στους μαθητές. Επίσης, όλοι το διασκέδασαν και χάρηκαν που βρέθηκαν σε μία τόσο σπουδαία πολιτιστική εκδήλωση. Τέλος, θα ήταν καλό για όσους δεν έχουν δει ακόμα αυτό το θέαμα να σπεύσουν να το παρακολουθήσουν.

Γιώργος Σαραντόπουλος, Γ2

Επειδή σχολείο δεν είναι μόνο μάθημα...

Το σχολείο, ως ζωντανός οργανισμός, αποτελεί ή -τουλάχιστον οφείλει να αποτελεί- ένα χώρο πολυδιάστατο, μια κοιτίδα παιδείας και πολιτισμού. Με εφαλτήριο αυτό το όραμα, η «Πολύτροπη Αρμονία» διοργανώνει συνεχώς ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις για τους μαθητές, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς, συνιστώντας, εδώ και χρόνια, ένα σημαντικό κύτταρο δημιουργίας στην ευρύτερη περιοχή.

τητα πολύτιμη, μέσα από μια πρωτοβουλία που προήγαγε τη συνεργασία, αλλά και την ευγενή άμιλλα.

Έτσι, στις **6 Φεβρουαρίου 2015** στο χώρο του αμφιθέατρου του Λυκείου παρουσιάστηκε από το θίασο «Άλλη Θέα» η παράσταση «*Με τον τρόπο του Β.Β.*». Επρόκειτο για μια παράσταση που αφορούσε τα επίκαιρα θέματα του φασισμού και του ρατσισμού και που έγινε για τη στήριξη των ανήλικων κρατουμένων των φυλακών Αυλώνας. Για το λόγο αυτό οι θεατές -αντί για εισιτήριο-

έφεραν μία (τουλάχιστον) τηλεφωνική κάρτα αξίας 4 ευρώ του ΟΤΕ για σταθερό καρτοτηλέφωνο. Οι κάρτες προορίζονταν για τα παιδιά των φυλακών του Αυλώνα. Ήταν μια αξιοθαύμαστη πρωτοβουλία του προαναφερθέντα θιάσου που τελεί υπό την καθοδήγηση του ηθοποιού Μανώλη Γιούργου. Στο τέλος της παράστασης, μάλιστα, μίλησε στους θεατές ο Διευθυντής του Λυκείου των φυλακών Αυλώνα κ.Πέτρος Δαμιανός, ο οποίος συγκίνησε τους πάντες με τις πληροφορίες που μετέφερε για το έργο που επιτελείται εκεί και για τις δυσκολίες που βιώνουν μαθητές και καθηγητές.

Στις **29 Απριλίου 2015** έλαβε χώρα στο αμφιθέατρο του Λυκείου μια ενδιαφέρουσα ομιλία με τίτλο «*Ο ορυκτός πλούτος της Ελλάδας: παρούσα κατάσταση και προοπτικές*». Ομιλητής ήταν ο κ.Σταματάκης Μιχάλης, καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την επόμενη εβδομάδα και συγκεκριμένα στις **8 Μαΐου**, ακολούθησε μια ακόμα εκδήλωση με διακεκριμένο ομιλητή. Ο κ. **Χριστογώργος Στέλιος**, επίκουρος καθηγητής Παιδοψυχιατρικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, μας τίμησε με την παρουσία του και ανέλυσε το θέμα της **ομαλής ψυχοσυναισθηματικής εξέλιξης παιδιών και εφήβων**. Επρόκειτο για δύο πολύ ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις, από τις οποίες οι παρευρισκόμενοι έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ακολούθως, και συγκεκριμένα το **τελευταίο σαββατοκύριακο του Φεβρουαρίου** η Πολύτροπη Αρμονία με τρία ακόμα σχολεία (ιδιωτικά και δημόσια) συνδιοργάνωσαν **Φιλικούς Αγώνες Επιχειρηματολογίας - Αντιλογίας**. Οι αγώνες έλαβαν χώρα στη Γερμανική Σχολή Αθηνών. Εκεί οι ρητορικές ομάδες των σχολείων είχαν τη δυνατότητα, με την παρότρυνση και στήριξη των καθη-

γητών, να προβληματιστούν, να συζητήσουν και να επιχειρηματολογήσουν για τα επίκαιρα ζητήματα, είτε εθνικά, είτε παγκόσμια. Η εμπειρία που αποκόμισαν όλοι οι μαθητές που συμμετείχαν (ή παρακολούθησαν) ήταν αδιαμφισβή-

Τέλος, σε εντελώς διαφορετικό κλίμα, την **Παρασκευή 22 Μαΐου** πραγματοποιήθηκε στο ανοιχτό θέατρο Χαϊδαρίου το **2ο Rock Festival**, που διοργάνωσε το σχολείο μας. Τέσσερα συγκροτήματα έδωσαν το παρόν και μάγεψαν το κοινό, χαρίζοντάς τους τρεις περίπου ώρες μουσικού ταξιδιού. Το δικό μας βέβαια συγκροτήμα ή school band, αν προτιμάτε- τολμούμε να πούμε πως έκλεψε τις εντυπώσεις!

Όλα τα παραπάνω δεν ήταν παρά μια μικρή γεύση. Αναμένεται συνέχεια. Γιατί οι εκδηλώσεις, φυσικά, δε σταματούν εδώ...

Λαΐου Εύη, φιλόλογος

Ζωγραφίζοντας την Ευρώπη...

Την Τετάρτη 22/4/15 πραγματοποιήθηκε στο κέντρο τεχνών Αθηνών στο πάρκο Ελευθερίας η έκθεση με τίτλο "Ζωγραφίζοντας την Ευρώπη"!

Εκτέθηκαν 95 έργα παιδιών από επιλογή συμμετοχών από όλη την Αττική και το σχολείο μας είχε 4 συμμετοχές. Οι μαθητές που συμμετείχαν ήταν οι: Μανούσος Βεϊσάκης (Γ Λυκείου), Αλεξία Κλόκα (Α Γυμνασίου), Λάμπρος Κολοκυθάς (Γ Γυμνασίου) και Γιάννης Μπούμπαλης (Β Γυμνασίου).

Ο Μανούσος, μάλιστα, βραβεύτηκε-διακρίθηκε με έπαινο!

Συγχαρητήρια και στα τέσσερα παιδιά!

Τα παιδιά ζωγραφίζουν για τους Ramones!

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για τους θρυλικούς Ramones πραγματοποιήθηκε μία πολύ ιδιαίτερη έκθεση ζωγραφικής και σχεδίου στην Ίντριγκα (Θεμιστοκλέους & Δερβενίων 60, Εξάρχεια). Δέκα μαθητές μας -υπό την καθοδήγηση του καθηγητή καλλιτεχνικών του σχολείου μας κ. Γρηγόρη Ψαλτάκου- άκουσαν τα κομμάτια των Ramones και εμπνεύστηκαν! Μαζί τους συμμετείχαν οι σκιτσογράφοι Θανάσης Πετρόπουλος και Αντώνης Βαβαγιάννης. Η έκθεση των έργων τους ξεκίνησε το Σάββατο 31 Ιανουαρίου 2015 και κράτησε έως τις 15 Φεβρουαρίου. Σίγουρα ήταν μια εμπειρία ξεχωριστή για τα παιδιά που τα έκανε να αγαπήσουν ακόμα περισσότερο τη ζωγραφική αλλά και τη μουσική!

Διακρίσεις στην Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία!!!

Τι ομάδα έχεις;;; ΘΕΤΙΚΗ.....

Το ταξίδι μας ξεκίνησε δειλά, όπως κάθε χρόνο την 1η Νοέμβρη του 2014. Αρκετοί μαθητές μας τόλμησαν να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στους διαγωνισμούς της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας και να απολαύσουν τη χαρά της επίλυσης μιας άσκησης, το «πονοκέφαλο» της προσπάθειας, αλλά και την απίστευτη χαρά της πρόκρισης στην επόμενη φάση...

Οι μαθητές που διαγωνίστηκαν στη 1η φάση του διαγωνισμού «Θαλής» και τους ευχαριστούμε θερμά ήταν:

Α΄ Γυμνασίου: Γεωργοστάθη Γεωργία, Φραγκή Σοφία

Β΄ Γυμνασίου: Αρμακάς Άλκης, Κλαδάκης Γεώργιος, Μπούφης Νάσος, Τζαβάρας Κωνσταντίνος, Μακρής Δημήτρης, Παρασκευαΐδου Ιωάννα, Καμπόλη - Καραδήμα Σωτήρια, Μαχαίρας Παναγιώτης

Γ΄ Γυμνασίου: Ψαρομμάτη Μικαέλα, Παπασωτηρίου Δημήτρης, Μανεάδης Χαρίλαος, Βουλγαρέλη Αθανασία, Σαραντόπουλος Γεώργιος

Η 1η Μάρτη του 2015 θα είναι αξέχαστη για εμάς όμως... Ο Δημήτρης μας (Δημήτριος Μελέτιος Μακρής) έλαβε το 2ο βραβείο για την επίδοσή του στη 2η φάση των διαγωνισμών της Μαθηματικής Εταιρείας «Ο Ευκλείδης». Η βράβευση έγινε στη Μεγάλη Αίθουσα Τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών, παρουσία διαπρεπών καθηγητών του Πανεπιστημίου Αθηνών, όχι μόνο από το τμήμα Μαθηματικών, αλλά και από το τμήμα

Φυσικής, το τμήμα Χημείας και το τμήμα Ηλεκτρολόγων μηχανικών. Μερικά ηχηρά ονόματα είναι οι καθηγητές Εμμανουήλ, Μελάς, Καλογερόπουλος, Καλοκαιρινός κα.

Για εμάς τους δασκάλους, η βράβευση ήταν ένα μεγάλο μπράβο για τη συνολική προσπάθεια του Δημήτρη. Προσπάθεια που σχετίζεται με τη συνεχή ενασχόλησή του με τα Μαθηματικά, αλλά και με το συνεχές ενδιαφέρον του για το κάτι παραπάνω... Εχθές σαν μικρά παιδιά που τα θέλουν όλα, νιώσαμε σαν να βραβευόμασταν και εμείς... όχι για την καταξίωση, αλλά για τη χαρά του να τολμάς, (αν και φοβάσαι μην αποτύχεις ίσως), και τη χαρά του να απολαμβάνεις τους καρπούς των κόπων σου... Μία χαρά που σου δείχνει πραγματικά αν άξιζε τον κόπο να προσπαθήσεις για κάτι...

Τελειώνοντας αυτό το άρθρο (που σίγουρα περιέχει και προσωπικές σκέψεις) θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Δημήτρη για τη χθεσινή χαρά και την εμπειρία που μας χάρισε, δίνοντας επίσης πολλά συγχαρητήρια στην όμορφη οικογένεια Μακρή. *Τελικά όταν ολοκληρώνεις κάτι δύσκολο η χαρά είναι διπλή... Η καλύτερα εις τον κύβο...*

Με αγάπη,
Γεώργιος Μανεάδης
Άννα Γαβριήλ

Έρωτας

Έρωτας. Μια λέξη, χιλιάδες ερμηνείες κι εκατομμύρια εμπειρίες. Πώς τον βιώνει ο καθένας μας και πώς τον θυμάται; Σε ποια ηλικία ξεκινάμε να τον ανακαλύπτουμε και ποιες διακρίσεις κάνει;

Αυτά τα ερωτήματα απασχολούσαν συχνά εμένα και την κολλητή μου. Την Έφη τη γνώρισα στο προνήπιο. «Κολλητές για πάντα». Και ναι ίσως είμαστε. Ίσως θα είμαστε κολλητές για πάντα. Ξέρω τα πάντα για εκείνη και εκείνη ξέρει τα πάντα για μένα. Αχώριστες εδώ και έντεκα χρόνια. Στο ίδιο νηπιαγωγείο, στο ίδιο δημοτικό, μέχρι πέρσι στο ίδιο γυμνάσιο κι από φέτος στο ίδιο λύκειο. Κουραστικό; Κάθε άλλο! Ανεκτίμητο! «Έλα, ρε Φαίη! Πάμε για καφέ σήμερα το απόγευμα. Έχουμε να βγούμε δύο βδομάδες», μου παραπονιόταν χθες στο τηλέφωνο. «Άντε, καλά. Τι ώρα θα περάσεις;» «Γεεες! Έξω από το δημοτικό μας στις 7:30. Φιλιάκια, γιατί πρέπει να κλείσω.» Πώς να της αρνηθείς;

Ε, και εντάξει, δε θα αντέξω άλλο ένα Σάββατο το μέσα! 16 χρονών είμαι! Βράζει το αίμα μου. Ενημέρωσα τους γονείς μου κι έπειτα συνέχισα το διάβασμά μου μέχρι τις 18:30. Μόλις ήρθε η ώρα, ετοιμάστηκα, πήρα λεφτά, κλειδιά και κινητό και έφυγα από το σπίτι αφήνοντας ένα -με μια μονοτονία- χαρούμενο «Γεια!» στους γονείς μου.

Απρίλιος, λοιπόν. Ω ναι, μια ανάσα πριν τις εξετάσεις! Ο καιρός λες και ήθελε να εξουδετερώσει προσωρινά, σαν παυσίπονο, το βάρος της εξεταστέας ύλης. Στον Κορυδαλλό, το γλυκό ηλιοβασίλεμα, εξαπέλυε τα ζεστά χρώματά του πάνω από τους δρόμους, τα στενά, τις πλατείες και τα παρκάκια, και ένα δροσερό αεράκι άφηνε παιχνιδιάρικα χάδια να ξεχυθούν μέσα σε κάθε γωνιά της πόλης.

Κάθισα στο παγκάκι απέναντι από το ανακαινισμένο κτήριο. Κοίταξα την είσοδο με τα γαλάζια κάγκελα. Χαμογέλασα! Την τελευταία φορά που πέρασα αυτή την πύλη ήμουν τόσο χαρούμενη που έφευγα. Τώρα και τι δεν θα 'δυνα να γυρίσω το χρόνο πίσω.

Μπροστά από το δημοτικό υπήρχε μια παρτέντα πέντε έξι αγοριών που απλώς συζητούσαν. Γνωστές φυσιογνωμίες. Ειδικά αυτός εκεί με τα χέρια στις τσέπες μου θυμίζει τον... «Ει Γιώργο, που είναι ο Χρήστος ρε;», φώναξε ο φίλος του. «Πού να ξέρω, ρε! Παρ' τον τηλέφωνο.» Η φωνή του, τα μαλλιά του, ο τρόπος που μιλούσε και προπαντός τα μάτια του. Δυο γαλάζια διαμάντια, που ήταν υπεραρκετά για να σπάσουν το γυαλί ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν, αφήνοντας τις αναμνήσεις να ξεχυθούν μπροστά μου.

Δυο, λένε, πως είναι οι έρωτες που σε σηματοδοτούν για όλη σου τη ζωή: ο πρώτος και ο τελευταίος. Κι εγώ εκείνη την στιγμή κοιτού-

σα τον πρώτο μου. Ήμασταν μαζί στο δημοτικό. Από την πρώτη στιγμή μου είχε κάνει εντύπωση και ένα συνηθισμένο τότε «θες να γίνουμε φίλοι;» με έκανε να χάσω την γη κάτω απ' τα πόδια μου. Ναι, ήμασταν φίλοι όμως εγώ πάντα είχα αυτό το συναίσθημα να φωνάζει από μέσα μου και να είναι έτοιμο να εκραγεί. Έρωτας; Σε τέτοια ηλικία; Μα πώς είναι δυνατόν; Και πώς γίνεται να μην έχει σβήσει ακόμα; Απωθημένο; Μάλλον.

Ένιωσα τα μάτια του να συναντιούνται με τα δικά μου. Πάγωσα. Λες να με αναγνωρίσει; Δεν έχω αλλάξει και πολύ από το 2010! Ξαφνικά σηκώθηκε κι άρχισε να κατευθύνεται προς το μέρος μου. Με βεβιασμένο χαμόγελο προσπαθούσα μάταια να καλύψω το τρέμουλο που με είχε πιάσει. «Φαίη;» Η φωνή του είχε γίνει πολύ βαριά! Μα αυτή δεν ήταν η μόνη αλλαγή πάνω του. Είχε ψηλώσει αρκετά και το στυλ του είχε ξεφύγει από τις παιδικές φόρμες κι εκείνα τα απαίσια πολύχρωμα ποδοσφαιρικά παπούτσια. Τώρα μια κοτομάνικη άσπρη μπλούζα έπεφτε στο γυμνασμένο του σώμα κι ένα μπλε σκούρο παντελόνι αγκάλιαζε τα πόδια του. Φορούσε κόκκινα all star και τα κάποτε καστανόξανθα καρφάκια είχαν αντικατασταθεί από ένα πιο συγκρατημένο 'λοφίο'. «Ο Γιώργος είμαι! Που πηγαίναμε μαζί δημοτικό. Με θυμάσαι;». Πώς να μην σε θυμάμαι φίλε μου! «Ναι, φυσικά! Τι κάνεις;» Κάθισε δίπλα μου εξακολουθώντας να με κοιτάζει και να με κάνει να αγχώνομαι ακόμη παραπάνω. «Πω πω, άλλαξες πολύ!», είπε αφήνοντας το χέρι του να αγγίζει ευδιάθετα το μπράτσο μου. Ανατρίχιασα ολόκληρη. Αισθάνθηκα τους μύς μου να τσιτώνονται και την καρδιά μου να χτυπάει σαν τρελή. Παρόλ' αυτά έκανα τα αδύνατα δυνατά για να το κρύψω. «Ναι, κι εσύ! Πεζ μου τα νέα σου!». Ξεκινήσαμε να συζητάμε για διάφορα θέματα, όπως τέσσερα χρόνια πριν. Σαν να μην είχε αλλάξει τίποτα. Εκείνος να μιλά με απίστευτη άνεση για οτιδήποτε κι εγώ να δυσκολεύομαι να αντισταθώ στην ταραχή που μου δημιουργούσε η παρουσία του, με αποτέλεσμα να του χαμογελάω σαν ηλίθια, να απαντάω σε διάφορες ερωτήσεις που μου έκανε, να τον ακούω και να γελάω με οτιδήποτε αστείο μου έλεγε.

Κάποια στιγμή σταματήσαμε να μιλάμε κι απλά κοιταχτήκαμε για κάποια δευτερόλεπτα. «Τι;», ρώτησα με αγωνία. «Να, πάντα μου άρεσε το χαμόγελό σου. Ευτυχώς δεν άλλαξε και πολύ!» Με μιας ένιωσα μια ευφορία, μια απέραντη χαρά. «Ευχαριστώ!», είπα και εξακολούθησα να χαμογελάω με σιγουριά πια. «Θες να μου δώσεις τον αριθμό σου; Τώρα που βρεθήκαμε ας μην ξαναχαθούμε», είπε κι έκανε να βγάλει το κινητό του απ' την τσέπη του. «Αμέ!». Ανταλλάξαμε αριθμούς και πάνω στην ώρα εμφανίστηκε η Έφη. «Χίλια συγνώμη, ρε Φαίη, αλλά πού να στα λέω. Όπα, who is he?», είπε κοιτώντας με έκ-

πληξη. «Χα, χα, Έφη, έτσι; Πόσο καιρό είστε κολλητές; Μπράβο σας.». «Α! τώρα σε κατάλαβα! Είσαι ο Γιώργος που...», «που ήμασταν μαζί στο δημοτικό, Έφη μου, ναι!», είπα εγώ, σάζοντας έτσι τον εαυτό μου. «Λοιπόν, εγώ φεύγω! Μη με ξεχάσεις, Φαίη! Θα περιμένω μήνυμα». «Οκ, τα λέμε». «Γεια, χάρηκα που σε ξαναείδα», είπε κι απομακρύνθηκε με γοργά βήματα προς την παρέα του.

Αμέσως η Έφη με τράβηξε και μου είπε τονίζοντας μια μια τις λέξεις «Λέγε τι έγινε αμέσως!!!»

Ο έρωτας είναι απρόβλεπτος. Έρχεται μια μέρα να σου χτυπήσει την πόρτα για να σου αφήσει το μήνυμα πως ξεκινάει μια μάχη ανάμεσα στην απελπισία και την αξιοπρέπεια σου, με μόνα όπλα το ένστικτο και την ελπίδα. Μπορεί να σε κάνει Θεό ή ρεζίλι, μπορεί να μην φτάσει στην ώρα του, μπορεί να αποδειχθεί ένα λάθος που θες να ξανακάνεις. Όπως και να' χει όμως, θα σου διδάξει πως η ζωή δεν είναι το κουκλοθέατρο σου και πολλές φορές δε θα παίρνεις ό, τι δίνεις. Είναι ένας πόλεμος ανάμεσα στην λογική και την ψυχή του ανθρώπου. Όμως τελικά όποιος δεν έχει ξενοχτήσει, δεν έχει ελπίσει άδικα και δεν έχει πληγωθεί από τον έρωτα, δεν έχει ζήσει.

Κατερίνα Χατζηηλιή
Α' Λυκείου

Σ' αγαπώ ακόμα

Πεζ μου ένα ναι,
πεζ μου ένα ίσως,
πεζ μου ένα γεια
κι εγώ θα σ' αγαπώ για πάντα.

Πάρε με απ' τον κόσμο αυτό,
που συχνά βαδίζει στο κακό.

Άσε με να ρθω να σε δω,
να σου πω το τελευταίο σ' αγαπώ.

Φίλα με ξανά,
άσε με να σ' αγκαλιάσω σφιχτά
γι' ακόμη μια φορά.

Έλα πάλι εδώ,
θέλω να σε ξαναδω!

Σταμουλάκη Μαριαλένα-Ραφαέλα
Α2 Γυμνασίου

Η ΑΡΠΑΓΗ

Ο κινηματογράφος αποτελεί έναν τρόπο ψυχαγωγίας για μικρούς και μεγάλους. Δίνει στον άνθρωπο την δυνατότητα να ξεφύγει από τη γεμάτη υποχρεώσεις καθημερινότητά του και να περνά το χρόνο του ευχάριστα. Η μεγάλη οθόνη, ο δυνατός ήχος μαγεύουν το θεατή και τον ταξιδεύουν στον κόσμο της ταινίας.

Μία ταινία δράσης - θρίλερ επέλεξα να παρακολουθήσω το προηγούμενο Σάββατο με τον τίτλο "Η Αρπαγή". Πρωταγωνιστής είναι ο Λιάμ Νίσον, πολύ γνωστός και ικανότατος ηθοποιός, που υποδύεται τον πατέρα μιας δεκαεπτάχρονης, που πέφτει θύμα απαγωγής, αφού της είχε επιτρέψει να ταξιδέψει στο Παρίσι με μία 19χρονη φίλη της.

Φτάνοντας στο αεροδρόμιο του Παρισιού τα δύο κορίτσια γνωρίζουν ένα νέο που προθυμοποιείται να μοιραστεί μαζί τους το ταξί για το ξενοδοχείο για το λόγο ότι είναι ακριβό. Κατά τη διαδρομή, μέσα από μια σειρά ερωτήσεων και μοιραίων απαντήσεων τους αποσπά πολύτιμες πληροφορίες που θα οδηγήσουν στην απαγωγή τους ως θύματα εκπόρνευσης.

Ένα βράδυ, όσο η δεκαεπτάχρονη Κίμ μιλάει στο τηλέφωνο με τον πατέρα της, βλέπει στο άλλο δωμάτιο να απαγάγουν τη φίλη της. Ο πατέρας της, πρώην πράκτορας, της δίνει μια σειρά συμβου-

λών, αλλά ξέρει ότι τελικά θα την απαγάγουν. Μέσα από περιπέτειες και ιδιαίτερο χειρισμό, αφού είναι γνώστης του εγκλήματος καταφέρνει να εντοπίσει το μέρος που τις έχουν οδηγήσει, αλλά η φίλη της κόρης του είναι νεκρή από υπερβολική δόση ναρκωτικών και η ίδια λείπει. Ανακαλύπτει ότι η κόρη του έχει πουληθεί σε κάποιον πλούσιο Σείχη λόγω της αγνότητάς της κι αφού τον εντοπίζει την απελευθερώνει.

Η περιπέτεια και η δράση στην ταινία συνεπαίρουν τον θεατή, ενώ η εκμετάλλευση των γυναικών τον φέρνουν αντιμέτωπο με την σκληρή πραγματικότητα.

Θα πρότεινα στους συμμαθητές μου να την παρακολουθήσουν, γιατί διδάσκει ότι δεν πρέπει στην ζωή μας να ενεργούμε επιπόλαια και σίγουρα όταν μας συμβουλευθούν οι μεγαλύτεροι -και μάλιστα όταν αυτοί είναι οι γονείς μας- θα πρέπει να το λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη μας.

Αντύπας Σπύρος, Α2

Dodo: η μασκότ του Μαυρίκιου!

Περίπου 500 μίλια ανατολικά της Μαδαγασκάρης, το νησί του Μαυρίκιου, γνωστό και ως το σμαράγδι του Ινδικού πριν αποικηθεί ακόμα από τους Ολλανδούς το 1598, παρέμενε ακατοίκητο. Το 1507, όταν προσεγγίστηκε από Πορτογάλους ναυτικούς, έγιναν διάφορες αναφορές από τους ίδιους, για ένα παράξενο και άγνωστο τότε, είδος πουλιού! Το πτηνό αυτό, όπως το περιέγραψαν ήταν μεγαλύτερο από γαλοπούλα αλλά δεν μπορούσε να πετάξει!

Με άλλα λόγια;

Το Ντόντο (Raphus cuculallatus), ήταν ένα ενδημικό πουλί που ζούσε στον Ινδικό Ωκεανό και ειδικότερα στο νησί του Μαυρίκιου, το οποίο βρίσκεται ανατολικά της Μαδαγασκάρης. Πιο συγκεκριμένα, το Ντόντο, έχει ύψος περίπου 1 μέτρο, βάρος που ανερχόταν στα 20 κιλά, είχε ένα μεγάλο, μακρόστενο και γαμφό ράμφος, μικρά αλλά δυστυχώς "αχρείαστα" φτερά και τέλος κοντόχοτρα κίτρινα πόδια. Κύρια τροφή του αποτελούσαν τα φρούτα και τα ψάρια, τα οποία εξασφάλιζε από το δάσος και από τις όχθες λιμνών αντίστοιχα.

Προς τι το όνομα "Dodo" όμως;

Αξιοσημείωτο να αναφέρουμε αποτελεί το γεγονός ότι τα Ντόντο, σύμφωνα με μαρτυρίες, δεν έδειχναν να παρουσιάζουν κάποιον ιδιαίτερο φόβο, απέναντι στο ανθρώπινο είδος! Έτσι λοιπόν, όταν πλησίαζαν οι άνθρωποι με σκοπό να τα σκοτώσουν, αυτά όχι μόνο παρέμεναν στην θέση τους, αλλά επίσης δεν έκαναν καμία προσπάθεια να ξεφύγουν! Σε συνδυασμό με την έλλειψη μαχητικότητας τους, γίνονταν αρκετά ευάλωτος στόχος στο κυνήγι! Όταν λοιπόν οι Πορτογάλοι έφτασαν στο νησί του Μαυρίκιου και διαπίστωσαν ότι τα πουλιά αυτά δεν έδειχναν ενδιαφέρον για τον άνθρωπο αλλά αντιθέτως έμεναν συγκεντρωμένα μαζικά "περιμένοντας το θηρευτή τους", τους απόδωσαν το όνομα "Ντόντο", όπου "Ντόντο", στα Πορτογαλικά, σημαίνει "ανόητος"! Βέβαια, πιο δίκαιο θα ήταν να αποδώσουμε την ανεξήγητη έλλειψη μαχητικότητας τους σε άγνοια,

παρά σε ανοησία!!

Πώς εξαφανίστηκαν;;

Εκτός από τους ανθρώπους που τα κυνηγούσαν, οι ίδιοι έφερναν μαζί τους και διάφορα ζώα, όπως χοίρους, γάτους, αρουραίους και πολλά ακόμα, τα οποία λεηλατούσαν τις φωλιές των Ντόντο! Ιδιαίτερο όμως να τονιστεί, ότι ο λόγος που τα κυνηγούσαν παραμένει ανεξήγητος, καθώς ούτε ωραία γεύση είχαν αλλά ούτε καλό κρέας!! Από την άλλη πλευρά οι άνθρωποι κατέστρεφαν τα δάση, που αποτελούσαν το σπίτι τους! Ως συνέπεια ο αριθμός των Ντόντο μειώθηκε δραματικά, κάτι που κατέστησε το συγκεκριμένο πτηνό όπως καταλαβαίνετε, υπό εξαφάνιση! Η τελευταία καταγεγραμμένη εμφάνιση των Ντόντο, χρονολογείται πίσω στο 1662, ενώ με κάποιες αναφορές ναυαγών ναυτικών παρουσιάζουν, ως πιο πιθανή ημερομηνία, το έτος 1681!

Τι γνωρίζουμε σήμερα για τα Ντόντο;;

Δυστυχώς στις μέρες μας, δεν έχει διασωθεί ούτε ένας ολοκληρωμένος σκελετός από τα άτυχα πουλιά! Ωστόσο, έχουμε πληροφορίες από σκίτσα, ζωγραφιές και ιστορικές πηγές του 17ου αιώνα. Μάλιστα, το Ντόντο, έγινε ευρύτερα γνωστό και μέσα από την εμφάνιση του στην γνωστή ταινία, "Η Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων", αλλά εξίσου και στην ταινία "Η εποχή των παγετώνων". Σήμερα το Ντόντο αποτελεί το πτηνό ορόσημο ή αλλιώς τη μασκότ του Μαυρίκιου!!

Μέχρι το επόμενο άρθρο...

Μαριάννα Φωτοπούλου
Γ2 Γυμνασίου

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Καλοκαίρι! Ευκαιρία για ξεκούραση, μπάνια, βόλτες και διασκέδαση! Αλλά και για διάβασμα! Ευκαιρία τώρα που μπαίνουν τα βιβλία του σχολείου στο συρτάρι, να κατεβούν από τα ράφια τα βιβλία που πραγματικά σας αρέσουν. Δεν έχει σημασία αν θα είναι κοινωνικό, φαντασίας, αστυνομικό κλπ, αρκεί να σας αρέσει! Η ανάγνωση βιβλίων το καλοκαίρι δεν μπορεί να είναι εξαναγκαστική. Μπορείτε απλά να δώσετε μια ευκαιρία στον εαυτό σας ώστε ν' ανακαλύψει την απόλαυση της ανάγνωσης, με έναν τρόπο χαλαρό και μακριά από την «αγγαρεία» των μαθημάτων. Σίγουρα, κάθε παιδί θα βρει βιβλία που το ενδιαφέρουν. Κυκλοφορούν, άλλωστε, τόσα πολλά!

Τα βιβλία που σας προτείνω αποτελούν μόνο ενδεικτικές προτάσεις και καλύπτουν μια ευρεία γκάμα επιλογών. Στόχος μου είναι ανάμεσά τους να βρείτε κάτι που σας κινεί το ενδιαφέρον και που θα σας ωθήσει να το αγοράσετε! Ιδανικό βέβαια θα ήταν να είναι και ένα βιβλίο που τελικά θα σας συνεπάρει και μαζί του θα ταξιδέψετε ακόμα πιο μακριά αυτό το καλοκαίρι! Καλό καλοκαίρι, λοιπόν, και καλή ανάγνωση!

1. «Η ταβέρνα της Τζαμάικα», Daphne du Maurier

Στα τέλη του 18ου αιώνα μια νεαρή Ιρλανδέζα φτάνει στην Κορνουάλη για να βρει τη θεία της που ο άντρας της έχει μια ταβέρνα στην παραλία. Η ταβέρνα αυτή όμως είναι άντρο εγκληματιών και ληστών οι οποίοι προκαλούν πολλά ναυάγια στην περιοχή προκειμένου να τα ληστέψουν. Επικεφαλής της συμμορίας είναι ο ειρηνοδίκης. Η κοπέλα απαγάγεται, μα στο τέλος επεμβαίνουν οι αρχές και ειρηνοδίκης πέφτει από ένα κατάρτι και σκοτώνεται

2. «Παιχνίδι χωρίς κανόνες», Γαλάτεια Γρηγοριάδου-Σουρέλη

Το 1960 έγινε συμφωνία της Ομοσπονδιακής Γερμανίας και της ελληνικής κυβέρνησης για «φιλοξενία» εργατών. Η μεγάλη μετανάστευση, το δουλεμπόριο του 20ού αιώνα, άρχιζε για τη χώρα μας. Ο Βαγγέλης φεύγει κρυφά απ' το χωριό

του, ξεγελασμένος από υποσχέσεις μεγάλης ζωής, εύκολου πλουτισμού. Μια βυζαντινή εικόνα του δίνει το εισιτήριο για την «πολιτισμένη» Ευρώπη. Τα εργοστάσια, τα χάιμ, η ζωή των γκασταρμπάιτερ - των εργατών που προέρχονται από το Νότο - οι αγωνίες τους, η κόλασή τους γλαφυρά ξεδιπλώνονται σ' αυτό το βιβλίο. Παρακολουθούμε κι εμείς με τα μάτια του έφηβου Βαγγέλη το παιχνίδι που παίχτηκε, το παιχνίδι χωρίς κανόνες...

3. «Τα ψάθινα καπέλα», Μαργαρίτα Λυμπεράκη

Ο έρωτας, η αναζήτηση του έρωτα, ο πόθος του έρωτα... Τρία καλοκαίρια μέσα στο λαμπρό φως της Αττικής, τρεις αδελφές στην άνθησή τους, η Μαρία, η Ινφάντα, η Κατερίνα. Η Μαρία, η μεγαλύτερη, αισθησιακή, κοντά στα μυστήρια της φύσης, η Ινφάντα, φλογερή αλλά συγκρατημένη μπροστά στον έρωτα, η Κατερίνα, διψασμένη για ανεξαρτησία, που διαλέγει το όνειρο. Γι' αυτήν ο μύθος γίνεται η πραγματικότητα, όπως τα μυστηριώδη πρόσωπα της Πολωνέζας γιαγιάς και του καπετάνιου Ανδρέα. Η Κατερίνα αφηγείται τα τρία αυτά καλοκαίρια με φαντασία, χιούμορ και απέραντη τρυφερότητα, με νεανική χάρη που έχει κιόλας έναν τόνο νοσταλγίας.

4. «Το ημερολόγιο ενός δειλού», Βασίλης Παπαθεοδώρου

Ο Νίκος και ο Θοδωρής. Ο θύτης και το θύμα. Το χτες και το σήμερα. Με φόντο ένα ιδιωτικό σχολείο ξετυλίγονται δυο προσωπικές αφηγήσεις νίκης και ήττας, χαράς και απόγνωσης, που διασταυρώνονται καθημερινά σε μια βάνουση ιστορία κακοποίησης, σ' ένα διαρκή βασανισμό. Το bullying. Συμμαθητές και φίλοι, οικογένειες και καθηγητές γίνονται αργά ή γρήγορα μάρτυρες ακραίων συμπεριφορών. Ποιος θα αντιδράσει, πότε και πώς; Υπάρχει τρόπος διαφυγής από αυτή την κατάσταση; Και ποιοι τελικά ευθύνονται για τη διαίωνισή της;

5. «Θα σε σώσω ό,τι κι αν γίνει», Αλεξάνδρα Μητσιάλη

Μια σκοτεινή νύχτα του Μάρτη ο Ντιμίτρι ανεβαίνει κρυφά στο τρένο με τα

ξύλινα βαγόνια έχοντας ένα σκοπό: να σώσει την αγαπημένη του που κινδυνεύει. Θα περάσει τα σύνορα και θα βρεθεί μόνος και εκτεθειμένος σε μια άλλη χώρα για να εφαρμόσει ένα σχέδιο που έχει προετοιμάσει καλά. Θα βρει αναπάντεχο σύντροφο στην προσπάθειά του έναν συνομήλικό του από την άλλη πλευρά των συνόρων, που θαρραλέα θα σταθεί δίπλα του. Όμως οι αντίπαλοι, που εμπορεύονται παιδιά και εφήβους για κάθε χρήση, κρατούν όπλα και δεν έχουν ενδοιασμούς. Η Σόνια και η φίλη της η Γκάλια απειλούνται κάθε στιγμή. Φτάνει η λαχτάρα του ήρωά μας και το πείσμα του για να νικήσει μια μαφία που δε διστάζει μπροστά σε τίποτα; Πόσο βαθιά πρέπει να είναι μια αγάπη για να κατορθώσει να υψωθεί πάνω από τα εμπόδια; Πόσο δύσκολο είναι να βρει ο Ντιμίτρι τη δύναμη να ορθώσει το ανάστημά του για να διορθώσει όχι μια αλλά πολλές αδικίες και να υπερασπίσει το όνειρό του για μια αλλιώςτικη ζωή με τη Σόνια.

6. «Κάποτε ο κυνηγός», Ελένη Σαραντίτη

Η νεαρή Ευρυδική που, γεννημένη από οικογένεια Ελλήνων πολιτικών προσφύγων στην Τασκένδη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης αφομοίωσε ό,τι καλύτερο διέθεταν οι δυο πολιτισμοί και οι δυο πατρίδες, είναι η αφηγήτρια της οικογενειακής οδύσσειας που κράτησε σαράντα χρόνια και που ακόμα δεν τελείωσε. Ο Εμφύλιος, ο εκπατρισμός, οι προσπάθειες να ζήσουν και ν' αναπτυχθούν στην καινούρια πατρίδα, η φοβερή νοσταλγία για τον τόπο που άφησαν, οι καινούριοι δεσμοί, οι σπουδές, η πρόοδος και ο κόσμος μιας τρυφερής νεαρής ύπαρξης, μεγαλωμένης μες στην εμπιστοσύνη, την αγάπη, τη χαρά. Η διήγηση της Ευρυδικής αποκαλύπτει και έναν ωραίο, συγκινητικό και ενθουσιώδη πρώτο έρωτα, που εμποδίστηκε στο ξεκίνημά του διότι ο σκληρός κυνηγός, που είναι η ζωή, άλλα είχε ορίσει...

7. «Το νούμερο 31328», Ηλίας Βενέζης

Το μυθιστόρημα του Ηλία Βενέζη εξελίσσεται στην Τουρκία, αρχικά στο Αϊ-

βαλί, κατόπιν στα βάθη της Ανατολής και τέλος στην Σμύρνη από το φθινόπωρο του έτους 1922 μέχρι το τέλος του έτους 1923. Τα πρόσωπα που αναφέρονται είναι υπαρκτά και οι σκηνές που διαδραματίζονται πραγματικές. Βασικό πρόσωπο του μυθιστορήματος είναι ο ίδιος ο συγγραφέας, αφού ο ίδιος συμμετέχει στην ιστορία ως πρωταγωνιστής που στο μεταίχμιο της ενηλικίωσής του- πιάνεται αιχμάλωτος από τους Τούρκους και μετακινείται από τόπο σε τόπο. Περιγράφονται οι συνθήκες άθλιες διαβίωσης, το ξύλο, οι βιασμοί και οι κάθε είδους αγριότητες, ενώ καθημερινά γίνονται δεκάδες εκτελέσεις. Στόχος τους ήταν να μπορέσουν να κρατηθούν στη ζωή με οποιονδήποτε τρόπο και μοναδική τους επιθυμία ήταν η απελευθέρωση και η επιστροφή τους στην πατρίδα για να ξαναβρούν και να ανταμώσουν την χαμένη οικογένεια τους. Από τους 3000 αιχμαλώτους γλύτωσαν μόνο 23, μεταξύ αυτών και ο συγγραφέας. "Το νούμερο 31328" δεν είναι μόνο μία μαρτυρία του Βενέζη αλλά και μια κραυγή διαμαρτυρίας του κάθε ανθρώπου, όπου και αν βρίσκεται, που βίωσε παρόμοιες καταστάσεις και απαιτεί δικαιοσύνη και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

8. «Το λάθος», Αντώνης Σαμαράκης

Ένας πολίτης θεωρείται από την Ασφάλεια ως ύποπτος για συνωμοτική κίνηση κατά του Καθεστώτος. Το μόνο άτομο που θα μπορούσε να επιβεβαιώσει την ενοχή του είναι νεκρό. Έτσι ένα μυαλό σκέφτεται «το Σχέδιο»: θα δώσουν την ευκαιρία στον ύποπτο να νομίσει πως μπορεί να δραπέτεψει. Σε μια τέτοια περίπτωση αποδεικνύεται αυτομάτως η ενοχή του. Στο Σχέδιο λαμβάνουν μέρος δύο κεντρικά πρόσωπα, πράκτορες του Καθεστώτος: ένας ανακριτής, που είναι απόλυτα έμπιστος του Καθεστώτος, καθώς και ένας πράκτορας που τον αποκαλούν «μάννατζερ». Για να πετύχει το σχέδιο θα πρέπει να περάσουν 24 ώρες με τον ύποπτο σε υποτιθέμενο «χαλαρό» κλίμα, όπου θα του προτείνουν να βγουν για καφέ, να παίξουν τάβλι κλπ. Ωστόσο, σ' αυτό το τέλειο σχέδιο, αυτό που είχε προβλεφθεί στην Ειδική Υπηρεσία της Ασφάλειας με κάθε

λεπτομέρεια και είχε υπολογισθεί με μαθηματική ακρίβεια, σ' αυτό το Καθεστώς που χωρίζει τους ανθρώπους σ' εκείνους που είναι μαζί του και σ' εκείνους που δεν είναι, υπάρχει ένα κρίσιμο, ένα μοιραίο λάθος...

9. «Ο κόσμος της Σοφίας», Γκάαρντερ Γιοστέιν

Ένα μυθιστόρημα με ήρωες δύο διαφορετικές κοπέλες και έναν ανώνυμο επιστολογράφο. Ένα βιβλίο μυστηρίου. Ένα μυθιστόρημα σκέψης, γνώσης, πνεύματος, απόλαυσης, περιπέτειας. Και πάνω απ' όλα η Ιστορία της Φιλοσοφίας από την αρχή ως την εξέλιξή της μέχρι σήμερα.

10. «Οι φύλακες του χρόνου», Άλεξ Σκάρου

Ο Λιάμ Ο'Κόννορ έπρεπε να πεθάνει στο ναυάγιο του Τιτανικού το 1912.

Η Μάντι Κάρτερ έπρεπε να πεθάνει σε αεροπορικό δυστύχημα το 2010.

Η Σαλ Βίκραμ έπρεπε να πεθάνει σε πυρκαγιά το 2029.

Όμως λίγα δευτερόλεπτα προτού πεθάνουν, εμφανίστηκε κάποιος από το πουθενά και είπε: «Πιάσε το χέρι μου...». Αλλά ο Λιάμ, η Μάντι και η Σαλ δε σώζονται έτσι απλά. Στρατολογούνται από μία μυστική υπηρεσία που κανείς δε γνωρίζει την ύπαρξή της, με έναν και μοναδικό σκοπό: να διορθώσουν τις ασυνέχειες της ιστορίας. Επειδή το ταξίδι στον χρόνο υπάρχει, και υπάρχουν κι εκείνοι που πηγαίνουν πίσω στον χρόνο για να αλλάξουν το παρελθόν. Γι' αυτό υπάρχουν οι Φύλακες του Χρόνου: για να μας προστατεύουν. Για να μην αφήσουν το ταξίδι στον χρόνο να καταστρέψει τον κόσμο...

11. «Νυχτερινό σχολείο», Κ. Τζ. Ντόχερτι

Η Άλι Σέρινταν είναι ένα μπερδεμένο κορίτσι της μεσαιάς τάξης. Η ζωή της βγήκε εκτός ελέγχου όταν ο αδελφός της το έσκασε από το σπίτι. Οι γονείς της δε νοιάζονται καθόλου για κείνη ούτε και για τίποτε άλλο βέβαια. Και η αστυνομία μόλις τη συνέλαβε. Πάλι. Όταν τη στέλνουν εσώκλειστη στην Κιμμέρια Ακαδημία, η Άλι νομίζει ότι βρίσκεται απλώς σε κάποιο αυστηρό αριστοκρατικό σχολείο, σαν αναμορφωτήριο. Και ότι αρκεί να προσαρμοστεί για ένα διάστημα,

ώσπου να ξεθυμάνει η ιστορία. Μεγάλο λάθος. Η Κιμμέρια Ακαδημία δεν είναι ένα συνηθισμένο σχολείο. Οι κανόνες εκεί είναι αλλόκοτοι και αρχαϊκοί. Δεν επιτρέπονται υπολογιστές ούτε τηλέφωνα. Οι μαθητές αποτελούν ένα παράξενο μείγμα ανθρώπων χαρισματικών, σκληρών και προνομιούχων. Κι ύστερα, υπάρχει το μυστικό Νυχτερινό Σχολείο, μια κρυφή αδελφότητα γύρω από την οποία τηρείται άκρα μυστικότητα. Μετά τον θάνατο ενός συμμαθητή της στην καλοκαιρινή γιορτή, η Άλι αρχίζει ν' ανακαλύπτει ότι το σχολείο και η οικογένειά της εμπλέκονται σε κάτι πολύ πιο σκοτεινό απ' ό,τι θα μπορούσε ποτέ της να φανταστεί. Άραγε, γιατί της είπαν ψέματα οι γονείς της; Ποιοι είναι οι εχθροί της; Τι συμβαίνει, στ' αλήθεια, στην Κιμμέρια Ακαδημία;

Λαΐου Εύη, φιλόλογος

Το ψέμα

Ένα κορίτσι, η Χριστίνα, που ζούσε στην Θεσσαλονίκη μετακόμισε στην Αθήνα, αφού πρώτα ο πατέρα της εγκατέλειψε εκείνη και τη μητέρα της. Στην αρχή για εκείνη ήταν πολύ δύσκολο να προσαρμοστεί, όμως σιγά σιγά τα κατάφερε. Για να πετύχει, ωστόσο, την ομαλή προσαρμογή της και να εντυπωσιάσει τους καινούριους της συμμαθητές, έλεγε μικρά ψέματα ώστε να φανεί «άνωτερη» και να είναι αρεστή. Ψέματα που σταδιακά θα χτίσουν έναν τοίχο γύρω, που θα την πνίγει και που δεν θα ξέρει πώς να τον γκρεμίσει...

Κατά τη γνώμη μου, το συγκεκριμένο βιβλίο δεν ήθελε απλώς να μας ψυχαγωγήσει. Ήθελε με έναν τρόπο να μας περάσει ένα μήνυμα, πως όσα ψέματα και να λέμε κάποια στιγμή θα αποκαλυφθούν, οπότε δεν ωφελεί πουθενά να λέμε ψέματα. Είναι καλύτερο να είμαστε αληθινοί, αυθεντικοί... Το βιβλίο μου άρεσε ιδιαίτερα, διότι αγγίζει πολύ την εφηβική ψυχολογία. Είμαι της άποψης ότι η ιστορία της Χριστίνας μπορεί να γίνει ο οδηγός πολλών εφήβων.

Χριστίνα Κοτσώνη, Α1

"Αν δεν στηρίξεις
το ένα σου πόδι έξω απ' τη γη
ποτέ σου δεν θα μηδέσεις
να σταθείς επάνω της"

Το σχολείο των αριστούχων

ΓΥΜΝΑΣΙΟ: Λ. ΑΘΗΝΩΝ & ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ 2, ΔΑΣΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

ΛΥΚΕΙΟ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 65, ΔΑΣΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

210 5820076 - 210 5820097

e-mail: info@politropiarmonia.gr

www.politropiarmonia.gr